

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΡΙΣΗ

Τις
χειρότερες
μέρες δεν
τις έχουμε
ζήσει
ακόμα

ΣΕΛΙΔΑ 5

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ

Απατηλός
καθησυχα-
σμός

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μισές
αλήθειες

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΕΞΑΡΧΟΣ
ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Γκολφ να
γίνει κι ας
είναι
δάσος!

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΣΚΑΝΔΑΛΟ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ

Θρασύτατοι
καλόγεροι,
ζητάνε και
τα ρέστα

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μυρίζει
εκλογές
πια...

ΣΕΛΙΔΑ 3

Βιγτεο-
προβολές
και πάλι
στην «Κ»

ΣΕΛΙΔΑ 13

Francisco Goya

Εσύ που δε μπορείς

Το χαρακτικό παραπέμπει σε ισπανική παροιμία που λέει: «Εσύ
που δε μπορείς, πάρε με στους ώμους σου...», εννοώντας την
ασύμμετρη κατανομή βαρών στους πραγματικά εργαζόμενους

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 526 - Σάββατο, 4 Οκτώβρη 2008

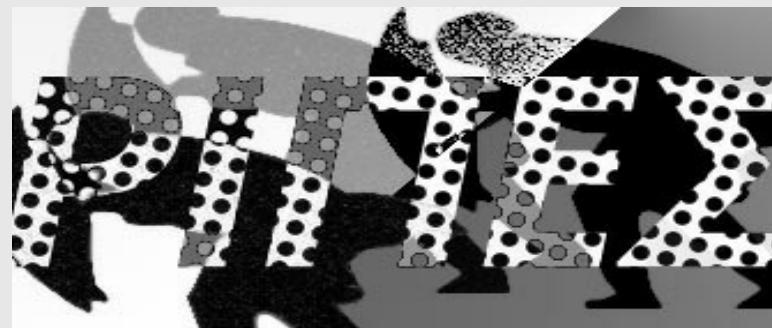
1 ΕΥΡΩ

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

4/10: Ημέρα Ζώων, Λεσότο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966) 4/10/1955: Θάνατος Αλέξανδρου Παπαγάου 4/10/1974: Ιδρυση Νέας Δημοκρατίας 4/10/1990: Ενωση Γερμανιών 4/10/1938: Ιδρυση Τροχαίας 4/10/1966: Αρχίζει η δίκη των κατηγορούμενών για τη δολοφονία του Λαμπτράκη (Θεσσαλονίκη) 5/10: Ημέρα εκπαιδευτικών, Αζόρες, Γουνέα-Μπισάου, Πορτογαλία: Ημέρα δημοκρατίας (1910), Βουλγαρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1908), Ινδονησία: Ημέρα στρατού, Λεσότο: Ημέρα αθλητισμού 5/10/1912: Η Ελλάδα κηρύσσει πόλεμο στην Τουρκία (αρχή α' βαλκανικού πολέμου) 5/10/1988: Δημοψήφισμα Χίλιας, Οχι στον Πινοσέτ 5/10/1927: Σύλληψη του μεγαλοβιομήχανου Αθανάσιου Μποδοσάκη για συνεργασία σε βάρος του δημοσίου με τον Θεόδωρο Πάγκαλο 5/10/2003: Ο Αχμέτ Καντίροφ εκλέγεται πρόεδρος της Τσετσενίας (82,5%) 5/10/1908: Ανεξαρτητοποίηση Βουλγαρίας από την οθωμανική αυτοκρατορία 5/10/1947: Ιδρυση Κόμινφορρ 5/10/1972: Καταδίκη τεσσάρων μελών του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 6/10: Ημέρα κατοικίας, Αήγυπτος: Ημέρα στρατού 6/10/1981: Δολοφονία Anwar Sadat 6/10/1930: Γέννηση Hafez al Assad 6/10/1928: O Chiang Kai-Shek γίνεται πρόεδρος της Κίνας 6/10/1973: Αρχή πολέμου Yom Kippur (Συρία-Αήγυπτος επιπλέοντα στο Ισραήλ) 7/10/1905: Πρώτη περιπολία αστυνομικών με μοτοσικλέτες (Νέα Υόρκη) 7/10/1917: Ο Λένιν κρυφά στην Πετρούπολη 7/10/1952: Γέννηση Βλαντιμίρ Πούτιν (Λένινγκραντ) 7/10/1969: Εκρήξεις βομβών (KEA) στο δημαρχείο της Καλλιθέας και σε IX 7/10/1879: Γέννηση Leon Trotsky 8/10: Ευρωπαϊκή ημέρα γονέων-σχολείων 8/10/1987: Θάνατος Κωνσταντίνου Τσάτσου 8/10/1977: Εμπρηστικές βόμβες σε τρία αυτοκίνητα βορειοαμερικάνων στη Γλυφάδα και σε άλλο ένα στην οδό Διδύμου (Αθήνα) 9/10: Ημέρα Ταχυδρομείων, Περού: Ημέρα εθνικής αξιοπρέπειας (1968), Τανγκανίκα, Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961-1962) 9/10/1944: Αυτοδιάλυση «Κυβέρνησης του βουνού» (ΠΕΕΑ) 9/10/1967: Δολοφονία Τσε Γκεβάρα (Μάρκο Τερέραν) 9/10/1977: Εκρήξη βόμβας στα γραφεία της KNE (Πετράλωνα) 9/10/1977: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών του προσωπικού των βάσεων (Ελληνικό) 9/10/1993: Περίπου 800 τόνοι πετρελαίου χύνονται στα ανοικτά της Πύλου από το τάνκερ «Iliad» 9/10/1934: Δολοφονία βασιλιά Γιουγκοσλαβίας Αλέξανδρου από τον Κροάτη Georgiev 9/10/1975: Νόμπελ ειρήνης στον Andrei Sakharov 10/10/: Ημέρα φυχικής υγείας, ημέρα για κατάργηση της θανατικής ποινής, Κούρβα: Ημέρα έναρξης του πολέμου ανεξαρτησίας (1868), Ιαπωνία: Ημέρα υγείας-αθλητισμού (1964), Ταϊβάν: Εθνική εορτή (1911) 10/10/1963: O J.F. Kennedy γεγρίνει αίτημα του FBI για παρακολούθηση του τηλεφώνου του M.L. King 10/10/1978: Βόμβα σε βορειοαμερικανικό αυτοκίνητο (Γκύζη) 10/10/1979: Τρεις εμπρηστικές βόμβες σε αυτοκίνητα της ΕΛΑΣ.

● And the Oscar goes to... ● ● ● ...Κοντάς Karamanlis ● ● ● Τι παράσταση ήταν αυτή, ρε παιδιά; ● ● ● Τι αγριάδα, τι τσαμπουκάς, τι μάτι που γυάλιζε, τι μούτρο που σου προκαλούσε το φόβο! ● ● ● Τύφλα να 'χει ο Τζορτζ Σίγκαλ, που είναι ο αγαπημένος τρας ηδοποιός της στήλης ● ● ● Διότι δέρνει από την πρώτη σκηνή μέχρι το τέλος του έργου ● ● ● Οχι σαν κάτι άλλους, που πρώτα τις τρώνε άγρια και μόνο στο τέλος νικάνε ● ● ● Πάρτα τώρα, Δαιλάκη, να 'χεις να πορεύεσαι ● ● ● Αυτός πάλι από πού ξεπήδησε, ρε παιδιά; ● ● ● Εκεί που περιμένεις τον Τατούλη, με την ευρωπαϊκή φινέτσα και τη μαϊκή κουλούρα, τρως στη μάπα τον γκάου καράβλαχο από τη Δράμα ● ● ● Η στήλη αδυνατεί να συνεχίσει και παρακαλεί την Κοκκινοσκουφίτσα να παραλάβει τη σκυτάλη, ως ειδικευμένη στο επαρχιακό ρεπορτάζ ● ● ● Εφραιμισμός, ανώτατο στάδιο του λαμογισμού ● ● ● Θυδωρισμός, ανώτατο στάδιο του πλουτισμού ● ● ● Οπως καταλάβατε, οι άλλοι καλόγεροι κατηγορούν τον Εφραίμ ως

μοναχοφάη ● ● ● Ευκαιρία βρήκαν να ξεκαδαρίσουν εσωτερικούς λογαριασμούς [γένι με γένι αρπάχτηκαν] ● ● ● Σε ό,τι αφορά τις αρπαγές δημόσιας περιουσίας είναι ενωμένοι ● ● ● Κάτω τα χέρια από τα χρυσόβουλά μας ● ● ● Βρίσκουν και τα κάνουν, βέβαια ● ● ● Διότι αν γινόταν μια ρύθμιση και απαγόρευε τις ιδιοκτησίες τους τουλάχιστον σε δάση, λίμνες και αιγιαλούς, ένα μεγάλο πρόβλημα θα είχε λυθεί ● ● ● Θα τους έμεναν, βέβαια, τα ακίνητα, τα οποία με έναν άλλο νόμο θα μπορούσαν να περάσουν στο κράτος ● ● ● Ωστε να μείνουν απερίσπαστοι να

προσεύχονται για τη σωτηρία ημών των αμαρτωλών ● ● ● Που είμαστε τόσο αμαρτωλοί ώστε να σκεφτόμαστε πως μια άλλη εξουσία, επαναστατική, δα μπορούσε να τους πάρει και τα μοναστήρια-ξενοδοχεία και να τα κάνει τόπους διακοπών για εργάζομενους ● ● ● Εγραψε πάλι ο στελείωτος Βύρων με το μύδο της «πηρωδείσης ελάφου» ● ● ● Σαν να λέμε, ο Καραμανλής είναι μονόφθαλμος και δε βλέπει από πού θα του 'ρθει ● ● ● Ποιον εννοούσε ο Τατούλης, όταν μιλούσε για «τυχοδιώκτες που παρεισέφρασαν στο κόμμα» και εμπνευστές «επικοινωνιακής πολιτικής που έχει πασιφανώς ναυαγήσει, της φαμίλιας ●

◆ Πρέπει να το σημειώσουμε κι αυτό, γιατί έχουν και οι λεπτομέρειες τη σημασία τους. Την ώρα που ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις κρατικοποιούν χρηματιστηριακές εταιρίες που «έπαιξαν και έχαισαν», η κυβέρνηση Καραμανλή, υπό την υψηλή επιτροπεία της Κομισιόν (που κάνει τα στραβά μάτια όταν ευρωπαϊκές κυβερνήσεις σπεύδουν και κρατικοποιούν τα χρέη κολοσσών του χρηματοπιστωτικού τομέα), διαλύει και ιδιωτικοποιεί την Ολυμπιακή, με μοναδικό σκοπό να καταργήσει το επίπεδο απασχόλησης και το κατακτημένο με συλλογικές συμβάσεις επίπεδο μισθών και εργασιακών σχέσεων στην εταιρία. ◆ Από τους υπουργούς που εμπλέκονται στο βατοπέδινό σκάνδαλο ο μόνος που θα τη βγάλει τελείως καθαρή είναι ο Ρουσόπουλος. Διότι αυτός δεν εμπλέκεται ως υπουργός (δεν

έχει υπογράψει καμιά απόφαση) και η σχέση του με το Βατοπέδι και τον Εφραίμ είναι καθαρά... πνευματική. Εκτός αν στριμωχεί κανένας από τους άλλους υπουργούς και αρχίσει να «ξερνά». Αυτό, όμως, το κόβουμε από αδυνάτο έως εξαιρετικά χλοιό. Και στα δύο σκέλη του. Και να στριμωχεί υπουργός και να «ξεράσει» για τηλεφωνήματα και πιέσεις. ◆ Το είπε με κάθε σοβαρότητα ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός σε ραδιοφωνική του. «Ένα τελικά δεν είχαν γίνει οι ανταλλαγές (σ.σ. με τους καλόγερους του Βατοπέδιου) θα είχαμε μια επανάσταση. Διότι, φανταστείτε 34 χιλιάδες στρέμματα που πάρα πολλοί στα στρέμματα αυτά είχαν τίτλους ιδιο-

κτησίας - τα είχαν κληρονομήσει από τους παππούδες τους που ήρθαν από τη Μικρά Ασία, τη Θράκη και τον Πόντο, οι πρόσφυγες δηλαδή - να τα χάσουν και να ερχόταν η Μονή να τους πάρει τα αγροτεμάχιά τους! Εμείς φριθήκαμε πάνω στη Θράκη ότι θα είχαμε μια επανάσταση. Και αυτή η ανταλλαγή, όταν ξεκίνησε, θεωρήσαμε και θεωρώματα όπι έδωσε λύση. Λύση για να μην ξεσκωθεί ο κόσμος!!! ◆ «Ένα πολυδιάστατο ιστορικό τεκμήριο της βυζαντινής κοινωνίας και όχι τίτλο ιδιωτικής ιδιοκτησίας» θεωρεί τα διάφορα χρυσόβουλα ο αναπληρωτής καθηγητής Βαζαντινής Ιστορίας Πάρις Γουναρίδης (άρθρο στο «Βήμα

της Κυριακής»). Να παροιηθεί πάραποτα και τη θέση του να πάρει ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός...

◆ Μεγάλος ηθοποιός ο Πολ Νιούμαν, ξεχωριστή περίπτωση στο Χόλιγουντ, με συμπεριφορά αντιστάρ και κοινωνικές ευαισθησίες, έφυγε πριν προλάβει να σκηνοθετήσει το «Ανθρωποί και ποντίκια» του Τζον Στάινμπεκ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι υγιές, είναι ασφαλές, είναι ανθεκτικό στους κραδασμούς που σημειώνονται αυτή τη σημερινή στα τραπεζικά συστήματα όλων χωρών. Η Κυβέρνηση, σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία έχει και τον εποπτικό ρόλο, διασφαλίζει και εγγυάται τη σταθερότητα του συστήματος και προστατεύει τα συμφέροντα όλων των πολιτών.

Κώστας Καραμανλής

των και άρα μπορούμε να συγχωνευτούμε (σ.σ. ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ).

Θ. Πάγκαλος

Η ιδέα της 30ετίας που ήθελε τις αγορές αυτορρυθμίζομενες απεδείχθη όχι μόνον ανότητη, αλλά και επικίνδυνη. Η εξελισσόμενη διεθνής κρίση επιβεβαιώνει για ακόμη μία φορά ότι η επιλογή των δογμάτων και των άκρων πληγώνει και δικαιώνει τη μέση οδό, του Κέντρου και της Σοσιαλδημοκρατίας.

To Βήμα

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

οι πολίτες αθωύν σε νέους τρόπους διακυβέρνησης, αλλά δεν είναι σε θέση ούτε να τους υποδειξουν συγκεκριμένα ούτε να τους επιβάλουν. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι όσο δεν διανοίγεται άλλη πολιτική προσποτή τόσο ο απαξιωμένος και κλυδωνιζόμενος δικομματισμός θα σταθεροποιείται. Και μάλιστα προς όρελος του ΠΑΣΟΚ.

■ Παραπλανηθέντες και στημένοι

Φυλαγμένη του την είχε του Σανιδά ο πρόεδρος της Ενωσης Εισαγγελέων Ελλάδος Σ. Μπάγιας. Τον έσφαξε κανονικότατα, δηλώνοντας το αυτονότο για κάθε νομικό: «Η μόνη αρμόδια αρχή για να αξιολογήσει και να εκφράσει άποψη για την ποινική συμπεριφορά υπουργών είναι η Βουλή». Αυτό το ζέρει και ο πρωτοετής της Νομικής, ο οποίος επίσης ζέρει ότι ο Σανιδάς τσαλαπάτησε το ίδιο το σύνταγμα, όταν απεφάνθη ότι οι υπουργοί παραπλανήθηκαν και δεν έχουν ποινική ευθύνη. Μπήκε δηλαδή στην ουσία, χωρίς να έχει κανένα τέτοιο δικαίωμα. Από τη στιγμή που άλες οι αποφάσεις, τις οποίες ο Σανιδάς έχει χαρακτηρίσει ως εγκλήματα σε βαθμό κακουργήματος, φέρουν τις υπογραφές υπουργών, ο φάκελος έπρεπε να αποσταλεί στη Βουλή, προκειμένου αυτή να συνεχίσει το ανακριτικό έργο. Αν ο Σανιδάς δεν απάλλασε ποινικά τους υπουργούς, μιλώντας προκλητικά για παραπλάνηση (θα μπορούσε, κάλλιστα να δοθεί οποιοσδήποτε άλλος ποινικός χαρακτηρισμός), θα είχε κάπιο πρόσχημα για να δώσει την προκαταρκτική εξέταση σε εισαγγελείς. Από τη στιγμή που προχώρησε σε κρίση, είναι εντελώς παράνομος.

Οπως παράνομοι είναι και οι δύο εισαγγελείς που πήραν την παραγγελία και συνεχίζουν κανονικά την προκαταρκτική εξέταση. Διότι από τις πρώτες κιόλας ανακριτικές πιράξεις τους «σκόνταψαν» σε ονόματα υπουργών. Αρα, έπρεπε να κλείσουν το φάκελο και να τον στείλουν στη Βουλή. Αντί να κάνουν το καθήκον τους έναντι της νομιμότητας, συνεχίζουν σαν να μην τρέχει τίποτα, ενώ το «ούστημα» Χατζηγάκη-Σανιδά-Κολιοκώστα, χρησιμοποιώντας διάφορα παπαγαλάκια, βγάζει προς τα έξω την εξήγηση, ότι οι εισαγγελείς θέλουν να προχωρήσουν σε βάθος την έρευνα και μετά να τη στείλουν στη Βουλή, ώστε να υπάρχει ήδη έτοιμο υλικό. Δηλαδή... παρανομούν χάριν της αλήθειας!

Αυτά, όμως, είναι παραφαντία της Χαλιμάς. Το υλικό είναι ήδη έτοιμο και οι καταθέσεις διάφορων δημοσιογράφων δεν προσθέτουν τίποτα σ' αυτά που είναι ήδη γνωστά. Υπάρχουν τα έγγραφα από τα οποία αποδεικνύονται οι καραμπινάτες παρανομίες που συνιστούν το σκάνδαλο. Η προκαταρκτική, αικόμα και αν ήταν νόμιμη, θα έπρεπε να έχει ήδη κλείσει, με απογελία κατηγοριών σε όλους τους εμπλεκόμενους (πολιτικούς, υπηρεσιακούς παράγοντες και καλόγερους). Το μόνο που κάνουν οι έμπιστοι του Σανιδά και του Κολιοκώστα είναι να «αγοράζουν χρόνο». Ποιος χρειάζεται χρόνο; Ή κυβέρνηση, φυσικά. Οι Πασόκοι υπουργοί δε μπορούν να κατηγορηθούν πτονικά, διότι τα όποια αδικήματά τους έχουν παραγραφεί.

Οι δεξιοί υπουργοί χρειάζονται μια αικόμη εκλογική διαδικασία για να περιέλθουν στην ίδια μοίρα με τους προκατόχους τους. Οι δικαιαστικές αρχές έχουν την εντολή να «αγοράσουν χρόνο» μέχρι να μεσολαβήσουν εκλογές και οι ευθύνες όλων των εμπλεκόμενων πολιτικών προσώπων να παραγραφούν. Διατεταγμένη υπηρεσία εκτελεί για μια αικόμη φορά ο κ. Σανιδάς, ενεργώντας όχι σαν «ανεξάρτητος δικαστής», αλλά σαν πολιτικό πρόσωπο.

Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο...

«ΟΙ υπουργοί που χειρίστηκαν το θέμα κινήθηκαν με διαύγεια στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων τους και δεν τίθεται κανένα θέμα για τους υπουργούς», δήλωσε ο Ρουσόπουλος στο press room την περασμένη Δευτέρα, απαντώντας σε ερώτηση

τη σχετική με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Επέμεινε δε σ' αυτή την τοποθέτηση ακόμα και όταν του επισημάνθηκε ότι μπορεί να θεωρηθεί ως παρέμβαση στο έργο της Δικαιοσύνης. Κατόπιν τούτου, μόνο σαν καλοφπούρι ακούστηκε η επανάληψη της πάγιας τοποθέτησης της κυβέρνησης: «Παραλλήλως έχουμε την έρευνα της Δικαιοσύνης η οποία πιστεύουμε ότι θα αποδώσει αποτελέσματα. Το ποια αποτελέσματα, αυτό θα μας το πει η έρευνα της Δικαιοσύνης. Δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε». Τι θα βρει η Δικαιοσύνη, όταν ο Σανιδάς έχει εκ των προτέρων βγάλει αιθώνυς (λόγω... παραπλάνησης) τους υπουργούς; Το πολύ-πολύ να «φορτώσει» κάποιους υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι μπορούν σχετικά εύκολα να «καθαρί-

Μυρίζει εκλογές πια...

Ξέρετε ποια είναι η μεγαλύτερη ξεφτήλια του Καραμανλή; Το ότι αναγκόζεται να διαγράψει τον παντελώς άγνωστο Δαιλάκη, ο οποίος τον παρομοίασε με «καλό άλογο», το οποίο «δεν τραβάει», επειδή δεν τ' αφήνουν οι «σταυλάρχες» Ρουσόπουλος και Αγγέλου! Ενας πολιτικά άθλιος τύπος έγινε πρωτοσέλιδο και αντιμετωπίζεται σαν πολιτικός μεγάλης βαρύτητας, κλέβοντας τη δόξα όχι μόνο από τους διάφορους Τατούληδες αλλά και από τον ίδιο τον Καραμανλή. Ακόμα και αν ο Δαιλάκης «πειστεί» (ξέρετε πως γίνονται αυτά) να παραιτηθεί, για να έχει την άνεση ο Καραμανλής να διαγράψει κάναν Τατούλη, ο γαλάζιος πρωθυπουργός αποκλείεται να ξαναβρεί το «πολιτικό βάρος» που το σύστημα του είχε προσδώσει. Είναι τηλέον ένας πρωθυπουργός υπό προθεσμία και ο Γιωργάκης πρωθυπουργός εν αναμονή.

Ταυτόχρονα, ο Καραμανλής

είναι πρωθυπουργός σε ομηρία. Σε ομηρία, καταρχάς, από τα στελέχη του κόμματός του, που ζητούν διάφορα και κυρίως την υπουργοποίησή τους. Ο Τατούλης του το είπε στα ίσια: και συ στενοχωρήθηκες όταν ο Μητσοτάκης δεν σε έκανε υφυπουργό! Οι Δαιλάκηδες δεν έχουν μούτρα να κυκλοφορήσουν. Πάνε να κεράσουν καφέδες και οι θαμώνες των επαρχιακών καφενείων τους πετάνε δίφραγκα. Γιατί βλέπετε αυτοί έρχονται σε επαφή με τον κόσμο, δεν είναι κλεισμένοι στο θωρακισμένο μέγαρο Μαξίμου, όπως ο Καραμανλής με το Ρουσόπουλο, ούτε κυκλοφορούν στο Εκάλη Κλαμπ, όπως ο Αλογοσκούφης. Εκεί, λοιπόν, που ο Καραμανλής είχε στημένη τη διαγραφή Τατούλη (αυτόν πια τον έχει και προσωπικό όχτι), του ξεπήδησε ο Γιαννόπουλος. Κι ενώ συμμάζεψαν όπως-όπτως την υπόθεση Γιαννόπουλου (έγιναν ρόμπες όλοι μαζί), του ξεπή-

δησε ο Δαιλάκης. Και εκεί που ασχολούνταν με το Δαιλάκη, ξεπήδησε ο Σαλμάς, που έγραψε σε εφημερίδα της Αιτωλοακαρνανίας, ότι «από τη στιγμή που χρειάστηκαν υπογραφές προκειμένου να συμβουν αυτές οι απεχθείς μεταβιβάσεις ακίνητης περιουσίας του δημοσίου σε μοναστήρια, υπάρχουν και πολιτικές ευθύνες». Αυτό τώρα πώς το αντιμετωπίζεις; Ή τον στέλνεις να κάνει παρέα στο Δαιλάκη και πας για εκλογές (γιατί αν πας για ψήφο εμπιστοσύνης θα ξεφτιλιστείς, αφού θα σε στηρίξουν οι διαγραμμένοι και ενδεχομένως οι Καρατζαφέρηδες που καραδοκούν στη γωνία) ή ξαναγίνεσαι ρόμπτα, βάζοντας το Δαιλάκη να κάνει δήλωση ότι εννοούσε βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Οταν ακόμη και οι πέτρες έρουν πως τις υπογραφές για τις ανταλλαγές τις έβαλαν στο Μπασιάκος και ο Δούκας (οι Πασόκοι είχαν ετοιμάσει το έδαφος, δεν πρόλαβαν να...

σπείρουν), η μόνη σημασία που έχει η δήλωση Σαλμά είναι ότι ο πρωθυπουργός φοβάται να πιάσει αυτή τη στιγμή σε εκλογές και όσα έλεγε με στόμφο και επιτηδευμένη οργή στην ΚΕ («όποιος θέλει ας ρίξει την κυβέρνηση») δεν ήταν παρά μια μπλόφα από κακό χαρτοπαιχτη που έχει μείνει ταπεί (και καθόλου ψύχραιμος). Επομένως μπορούν όλοι να κάνουν παιχνίδι, προκειμένου να εμφανίζονται ασπροπρόδωσηποι στην εικονική πελατεία της περιφέρειάς τους. Πόσο μάλλον τώρα, που μυρίζει εκλογές, τις οποίες μάλλον θα χάσει η ΝΔ, οπότε θα γίνει σφαγή για το μοίρασμα του μικρότερου αριθμού εδρών. Γιατί να μη βγει μπροστά ο Δαΐλακης, που το φέρει βαρέως ότι υπουργοποιήθηκε ο συνυποψήφιός του Μ. Τζίμας, τον οποίο είχε αφήσει πίσω σε σταυρούς; Γιατί να μη μιλήσει ο Σαλμάς όταν έχει ν' αντιμετωπίσει το Μαργίνα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Συνεργασιολογική διελικυστίνδα ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ

Το ΠΑΣΟΚ κερδίζει το παιχνίδι

Από μια άποψη είναι κωμική η συνεργασιολογική διελ-κυστίνδα μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Κωμική γιατί κα-μιά πλευρά δε θέλει αυτή τη στηγμή ισότημη συνεργασία, αλλά μιλούν για συνεργασία με τα

μάτι καρφωμένο σε κείνο το
κομμάτι των Ψηφοφόρων που
μετεωρίζεται δημοσκοπικό
ανάμεσα στα δυο κομμάτα.

Το ΠΑΣΟΚ, βέβαια, δεν θα εί-
χε κανένα πρόβλημα αν ο
ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ σερνόταν σε μια
άνευ όρων συμμαχία μαζί του.
Στη Χαρ. Τρικούπη ξέρουν πο-
λύ καλά ότι μια τέτοια συμμα-
χία είναι λεόντειος συμφωνία:
κερδίζει ο πιο δυνατός. Αυτό το
ξέρουν και στο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, γι'
αυτό και προσπαθούν να απο-
κορύψουν τις συνεγείς «επιθέ-

ιρρούνται ή, συνέχεια «ποσεις φιλάσσεις» που δέχονται. Είναι, όμως, αναγκασμένοι να παίζουν τη παιχνίδι, γιατί έξ-ρουν πολύ καλά ότι οι δημο-σκοπικές «μεταγραφές» είναι προσωρινές και γίνονται υπό τον όρο της «αξιόπιστης κυ-βερνητικής λύσης». Πέρα από τον κίνδυνο να τους καταπίει το ΠΑΣΟΚ, η πλειοψηφία της ηγεσίας του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ έχει να αντιμετωπίσει και την πίε-ση της δικής της κομματικής βάσης, η οποία δε θέλει ν' α-κούει για κυβερνητική συνερ-γασία με το ΠΑΣΟΚ. Αν η ηγε-σία του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ τραβήξει προς τα δεξιά, ένα κομμάτι της βάσης (κι ένα κομμάτι των μι-κρότερων συνιστωσών) θα αποστασιοποιηθεί και θα ανα-ζητήσει συμφωνία με το ΚΚΕ. Εποι, το εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ θα διαλυθεί εις τα εξ αν συνε-τέθη και ο ΣΥΝ, αποδυναμω-μένος, θα επιστρέψει στην πα-λιά κατάσταση, όπου κάθε εκλογή ισοδύναμουσε με στοί-χημα πολιτικής επιβίωσης.

ράσουν σε ψήφους το ΚΚΕ, η γηγεσία του Περισσού θα συρθεί σε συμμαχία μαζί τους, γιατί αλλιώς θα εμφανίζεται ως αποτυχημένη και θα μπει σε κρίση. Ενώ αν κάνουν παραχωρήσεις στο ΠΑΣΟΚ, αυτό θα είναι βούτυρο στο ψωμί του Περισσού, που θ' αρχίσει να τους «ξεψειρίζει» από τ' αριστερά.

Ποιος κερδίζει από' όλη αυτή τη διελκυστίνδα; Αναμφισβήτητα το ΠΑΣΟΚ. Διότι δεν είναι δυνατόν τη μια μέρα ο Τσίπρας

να δηλώνει ότι είναι θετικό που το ΠΑΣΟΚ υιοθετεί «μέρος των προτάσεων και των προγραμματικών θέσεων από τον πυρήνα της προγραμματικής αντιπολίτευσης που κάνουμε ως Αριστερά στη διακυβέρνηση Σημίτη», την άλλη ο Αλαβάνος να υποβάλλει προς το ΠΑΣΟΚ πρόταση 6 σημείων για συνεργασία και μετά να αποφασίζουν ότι δε θελουν συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ και ο Αλαβάνος να δηλώνει ότι «αφήνουν το γάμο και πάνε για πουρνάρια» (συνέντευξη στα «Νέα»). Οι μεν ανανεωτικοί τους κατηγορούν για «αποθέωση του αριστερού βολονταρισμού» (Σ. Λυκούδης), το δε ΠΑΣΟΚ τους «δείχνει» ως αναξιόπιστους, ενώ ταυτόχρονα πικνώνει τις «επιθέσεις φιλίας» (Σκανδαλίδης, Πάγκαλος, Δαμανάκη), επανακατακτώντας όλο και περισσότερους από τους ψηφοφόρους που είχε χάσει, οι οποίοι θελουν να φύγει η κυβέρνηση Καραμανλή.

■ Σομαλία

Οι ισλαμιστές αντάρτες παίρνουν το πάνω χέρι

Πριν ακόμη συμπληρωθούν δύο χρόνια από την ανατροπή της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων από την εξουσία, από τα αιθιοπικά στρατεύματα που εισέβαλλαν στη Σομαλία κατ' εντολή του Λευκού Οίκου, οι αντάρτες έχουν πάρει το πάνω χέρι και έχουν ανακαταλάβει μεγάλα τμήματα της νότιας Σομαλίας, σύμφωνα με ρεπορτάζ του πρακτορείου «Reuters» (25/9/08).

Επικεφαλής της προέλασης των ανταρτών είναι ο Κίνημα «Al Shabaab», που σημαίνει στα αραβικά «νεολαία», η πιο μοχητική τάση ανάμεσα στις ένοπλες οργανώσεις που πολεμούν τη σομαλική κυβέρνηση και τα αιθιοπικά στρατεύματα που την υποστηρίζουν.

Με την εισβολή του αιθιοπικού στρατού στη Σομαλία το Δεκέμβριο του 2006, οι μοχητές της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων εκδιώχθηκαν από την πρωτεύουσα Μογκαντίσου και διασκορπίστηκαν χωρίς σημαντικές απολύτες. Γρήγορα όμως, εκμεταλλεύμενοι τη λαϊκή αντίθεση στην αιθιοπική στρατιωτική παρουσία, κατέφεραν να ανασυγκροτηθούν, να στρατολογήσουν νέο κόσμο και να περάσουν στην επίθεση, περνώντας βαθμιαία από την κλασική τοχική του ανταρτοπόλεμου «χτυπάμε και φεύγουμε» σε στρατιωτικές επιχειρήσεις κατάληψης περιοχών της νότιας Σομαλίας.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του «Reuters», οι ισλαμιστές και οι σύμμαχές τους ομάδες ελέγχουν σήμερα το μεγαλύτερο μέρος της νότιας Σομαλίας, με εξαίρεση την πρωτεύουσα Μογκαντίσου, την Baïda, όπου βρίσκεται η έδρα της βουλής και προστατεύεται από αιθιοπικά στρατεύματα και η Baladwayne κοντά στα σύνορα με την Αιθιοπία, όπου είναι στρατοπεδευμένος αιθιοπικός στρατός.

Η πιο σημαντική και κρίσιμη για την εξέλιξη του πλέμου στρατιωτική επιτυχία των ισλαμιστών μοχητών μέχρι τώρα ήταν η κατάληψη του Αύγουστο της πόλης Κισμάγιου, λιμάνι στρατηγικής σημασίας και η δεύτερη σε μέγεθος πόλη της χώρας. Εκτότε, καταλαμβάνοντας νέες περιοχές, επεκτείνουν συνεχώς τον έλεγχό τους έχοντας φτάσει, σύμφωνα με μαρτυρίες, σε απόσταση 50 χιλιομέτρων από την πρωτεύουσα. Παράλληλα κλιμακώνουν τις επιθέσεις στη Μογκαντίσου και πριν από λίγες μέρες ανακοίνωσαν ότι θα πυροβολούν όποιο αεροσκάφος επιχειρήσει να προσγειωθεί στο αεροδρόμιο της πρωτεύουσας, παραλύνοντας ουσιαστικά τη λειτουργία του, ενώ στο στόχαστρό τους βρίσκονται και τα μέλη της στρατιωτικής «ειρηνευτικής» αποστολής από κράτη της Αφρικανικής Ενωσης, γιατί είναι αντίθετοι στην παρουσία τους στη Σομαλία.

Σύμφωνα με ξένους διπλωμάτες, το μόνο ερώτημα που τίθεται τώρα είναι ποια περιοχή έχει σειρά και εκτιμούν ότι ο επόμενος στόχος των ανταρτών θα είναι πιθανότατα ο αποκλεισμός του λιμανιού της πρωτεύουσας και η κατάληψη της Baïda.

Η προέλαση των ανταρτών έχει φέρει σε δεινή θέση τον πρωθυπουργό της Αιθιοπίας Μέλες Ζενάουι, στενό σύμμαχο των ΗΠΑ στον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας», καθώς η χώρα του πληρώνει βαρύ ανθρώπινο και οικονομικό κόστος. Οταν τα αιθιοπικά στρατεύματα εισέβαλαν στη Σομαλία το Δεκέμβριο του 2006 δήλωνε ότι θα παραμείνουν λίγους μήνες μέχρι να αποκατασταθεί η ασφάλεια και να εδραιωθεί η εξουσία της διορισμένης αιθιοπικής κυβέρνησης. Και σήμερα, μετά από δύο χρόνια, παρόλο που έχουν παριδεύει σ' ένα πόλεμο από τον οποίο είναι ολοφάνερο ότι θα βγουν ήττημένα, εξακολουθούν να παραμένουν στη χώρα, γιατί, αν αποχωρήσουν, θα επιταχύνουν την πτώση της σομαλικής πρωτεύουσας. Οι εξελίξεις αυτές αποτελούν ταυτόχρονα σοβαρό πλήγμα για το Λευκό Οίκο, όχι μόνο γιατί η κυβέρνηση του Μέλες Ζενάουι και ο αιθιοπικός στρατός λειτουργούν ως το μακρύ χέρι των Αμερικάνων στον πόλεμο αυτό και στο στρατηγικής σημασίας Κέρας της Αφρικής, αλλά και γιατί υπάρχει άμεση αμερικανική στρατιωτική εμπλοκή με επανελημμένους αεροπορικούς βομβαρδισμούς στο έδαφος της Σομαλίας.

■ Αφγανιστάν

Διαφεύδουν οι Ταλιμπάν

Πληθαίνουν τις τελευταίες μέρες οι φήμες που θέλουν τους Ταλιμπάν να βρίσκονται σε μυστικές ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με την αφγανική κυβέρνηση, μετά από πρωτοβουλία της Σαουδικής Αραβίας και με την υποστήριξη της Βρετανίας. Η πληροφορία δημοσιεύτηκε στη βρετανική εφημερίδα «Observer» (29/9/08) και μεταδόθηκε από πολλά ΜΜΕ. Οι φήμες αυτές ενισχύθηκαν από δηλώσεις του αφγανού προέδρου Χαμίντ Καρζά, ο οποίος σε συνέντευξη Τύπου μια μέρα αργότερα, επ' ευκαιρία του τέλους του ραμαζανιού, αποκαλώντας τον πνευματικό ηγέτη των Ταλιμπάν, Μουλά Ομάρ, αδελφό, του απήμυνε για πρώτη φορά προσωπικά έκκληση να επιστρέψει και να δουλέψει για την ειρήνη και την ανοικοδόμηση της χώρας, διαβεβαιώνοντας ότι θα τον προστατέψει να μην πάθει κακό από τους ξένους. Παράλληλα, διέψευσε τις φήμες ότι είχε μυστικές διαπραγματεύσεις με Ταλιμπάν στη Σαουδική Αραβία, παραδέχτηκε όμως ότι έκανε πολλές προσπάθειες να επιστρέψει και να δουλέψει για την ειρήνη και την ανοικοδόμηση της χώρας, διαβεβαιώνοντας ότι θα τον προστατέψει να μην πάθει κακό από τους ξένους. Παράλληλα, διέψευσε τις φήμες ότι είχε μυστικές διαπραγματεύσεις με Ταλιμπάν στη Σαουδική Αραβία, παραδέχτηκε όμως ότι έκανε πολλές προσπάθειες να επιστρέψει και να δουλέψει για την ειρήνη και την ανοικοδόμηση της χώρας, διαβεβαιώνοντας ότι θα τον προστατέψει να μην πάθει κακό από τους ξένους.

ρίς αποτέλεσμα.

Η απάντηση από την ηγεσία των Ταλιμπάν ήταν άμεση και σαφέστατη. Σε ανακοίνωσή της μια μέρα μετά το δημοσίευμα του «Observer», μεταξύ άλλων, επισημαίνει ότι θεωρεί αυτές τις αφάσιμες φήμες ως αποτυχημένες προσπάθειες του εχθρού να προκαλέσει δυσπιστία και ανησυχία ανάμεσα στους Αφγανούς, τα άλλα έθνη και τους Μουτζαχεντίν. Οτι κανένα επίσημο μέλος των Ταλιμπάν σήμερα ή στο παρελθόν έχει διαπραγματευτεί με τις ΗΠΑ ή το ανδρείκελο τους, την αφγανική κυβέρνηση. Οτι λίγοι πρώην αξιωματούχοι Ταλιμπάν, που βρίσκονται σε κατ' οίκον περιορισμό ή έχουν παραδοθεί, δεν αντιπροσωπεύουν τους Ταλιμπάν. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους εχθρούς του Ισλάμ. Οτι αν ο αγώνας τους ήταν για υπουργεία και σημαντικές θέσεις στην αφγανική κυβέρνηση-ανδρείκελο, τότε τέτοιες διαπραγματεύσεις θα είχαν νόημα, όμως ο αγώνας τους γίνεται για να εφαρμόσουν τους νόμους του Αλλάχ στο Αφγανιστάν, αφού ξερίζουν τους

Ηβόμβα του έσκασε στη Wall Street μετά την απόριψη του σχεδίου Πόλον από τη Βουλή των Αντιπροσώπων την περασμένη Δευτέρα (παρά τη συμφωνία που είχε επιτευχθεί μεταξύ των κορυφών των Δημοκρατικών και των Ρεπουπυτλικανών την Κυριακή το βράδυ) ήταν πολλών μεγατόνων. Κανές δεν περίμενε ότι το σχέδιο θα απορρίπτονταν και μάλιστα από την πλειοψηφία (τα 2/3) των Ρεπουπυτλικανών και μια σημαντική μερίδα των Δημοκρατικών βουλευτών. Η κυβέρνηση προσπάθησε να βρει τρόπο για να το περάσει με τις ελάχιστες δυνατές τροποποιήσεις, όμως οι γιάπηδες της Wall Street έχουν ήδη πάθει το πρώτο τους λουμπάγκο. Και πώς να μην το πάθουν όταν όλοι ήταν σίγουροι ότι το σχέδιο θα περνούσε και θα έτρεχαν να τοσεπώσουν το ζεστό χρήμα των 700 δισ. δολαρίων (δηλαδή πάνω από το 5% του ΑΕΠ) που τόσο απιλόχερα θελήσει να τους παραχωρήσει η αμερικανική κυβέρνηση –με συμφωνία και των δύο προεδρικών υποψηφίων– αγοράζοντας τα «τοξικά χρέη» των τραπεζών (δηλαδή τα ομόλογα που δεν είχαν πλέον κανένα αντίκρισμα).

Η απόρριψη του σχεδίου Πόλσον (μέχρι στιγμής τουλάχιστον, γιατί την ώρα που γράφονται αυτές οι γραφμές δεν έχουν γίνει ούτε η ψηφοφορία στη Γερουσία ούτε η νέα ψηφοφορία στη Βουλή των Αντιπροσώπων) δεν έχει φυσικά να κάνει με κάποια κοινωνική ευαισθησία των βουλευτών της αμερικανικής κεφαλαιοκρατίας, που στρογγυλοκάθονται στο Κογκρέσο. Το πιο πιθανό είναι ότι δεν πειστηκαν ότι αξίζει τον κόπο να δοθούν αυτά τα λεφτά για να σταματήσει η κρίση, παρά τις παραινέσεις των έγκυρων εντύπων της αμερικανικής κεφαλαιοκρατίας που αναφωνούσαν: «Το σχέδιο του κ. Πόλσον δεν είναι τέλειο. Άλλα είναι αρκετά καλό και είναι ένα σχέδιο προσφοράς. Η προοπτική της αποτυχίας του θα στείλει τις πιστωτικές αγορές για μια ακόμα φορά σε αλλοιγή πορείας προς την άβυσσο. Το Κογκρέσο θα έπρεπε να το περάσει και σύντομως^[1].

■ Πορεία προς την άβυσσο

βέβαια στο Economist του

■ Παγκόσμια καπιταλιστική κρίση

Τις χειρότερες μέρες δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα (3)

οποίου την έκκληση παραθέσαμε παραπάνω, κρατά την «πισινή» του υποστηρίζοντας ότι το σχέδιο του Πόλουν δεν είναι πανάκεια, ενώ κινδυνεύει να μη «γίνει κατανοητό» από τον αμερικανικό λαό: «Εάν τα οικονομικά του σχεδίου Πόλουν είναι ευρέως σωστά, οι πολιτικές είναι διαβολικές. Σπαταλάς λεφτά σε ανθρώπους που σε έμπλεξαν σ' αυτόν τον κυκεώνα. Μια ουσιώδης μεσολάβηση δεν μπορεί ακόμα να αγοράσει μακρόχρονη ανακούφιση: το σχέδιο δε μπορεί να σταματήσει τις τιμές των κατοικιών να πέφτουν και τον υπερφίσιο οικονομικό τομέα να συρρικνώνεται. Αν και το οικονομικό ρίσκο του σχεδίου είναι να αποτύχει, το πολιτικό ρίσκο είναι το σχέδιο να πετεύχει. Οι ψηφιοφόροι δεν θα αντιληφθούν μια κρίση που δεν έγινε ποτέ. Άλλα καθώς θα χάνουν τα σπίτια τους και τις δουλειές τους

πα τους και ής συντελές τους, θα δουν την Wall Street για μια ακόμα φορά να κερδίζει εκατομμύρια»^[1].

Γι' αυτό το λόγο, στις δημοσκοπήσεις που έγιναν, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων αντιτίθονταν στο σχέδιο Πόλουσον^[2] και η οργή του κόσμου ήταν τόσο μεγάλη που στα 3.500 τηλεφωνήματα που έλαβε την προηγούμενη εβδομάδα αμερικανός γερουσιαστής (και μάλιστα Ρεπουμπλικανός) μόνο τα 95 υποστήριζαν το σχέδιο Πόλουσον^[3].

Ομως, ανεξάρτητα από το σχέδιο Πόλσον και τα σκαμπανευάσματα των μετοχών (που συνέχισαν να πέφτουν τη Δευτέρα το πρωί, παρά τη συμφωνία που επιτεύχθηκε σε επίπεδο κορυφών την Κυριακή το βράδυ), κατρακύλησαν μόλις μαθεύτηκε το νέο περί απόρριψης του σχεδίου «διάσωσης» από το Κογκρέσο και ανέκαμψαν όταν άρχισαν να καλλιεργούνται ελπίδες για την κατάθεση νέου σχεδίου από την κυβέρνηση Μπούς), η κρίση δε λέει να κοπάσει. Την προηγούμενη Πέμπτη, ήταν η σειρά της Washington Mutual

(μιας από τις μεγαλύτερες αμερικανικές τράπεζες στην αγορά στεγαστικών δανείων) να φουντάρει και να εξαγοραστεί ταχύτατα από την JP Morgan Chase έναντι 1.9 δισ. δολαρίων, εφόσον το τελευταίο δεκαήμερο οι καταθέτες είχαν αποσύρει τις καταθέσεις τους ύψους 16,7 δισ. δολαρίων^[4].

Αυτή η κατάρρευση, που δεν την άφησαν να γίνει (εξαγοράστηκε αμέσως), έκανε ακόμα και το CNN να παραδεχτεί: «Μέχρι τώρα αυτό το χρόνο, 13 ιδρύματα έχουν καταρρεύσει –συμπεριλαμβανομένης της Washington Mutual– που κατατάσσονται στα μεγαλύτερα στην αμερικανική ιστορία. Αναλυτές και βιομηχανικά στελέχη έχουν προειδοποιήσει ότι ο αριθμός αυτός θα αυξηθεί, με την οικονομία να αδυνατίζει και την αγορά κατοικιών να εξακολουθεί την σπειροειδή της πτώση»^[5].

Δεν είχε προλάβει να στεγνώσει το μελάνι των παραπάνω γραμμών και οι απαισιόδοξες προβλέψεις επιβεβαιώνονται με το παραπάνω. Η τέταρτη μεγαλύτερη τράπεζα των ΗΠΑ, η Wachovia, εξαγοράζεται από την Citigroup, που δήλωσε ότι θα απορροφήσει τα 42 δισ. δολάρια ζημιές της εν λόγω τράπεζας^[6].

■ Αγκαλιάζει την Ευρώπη

Το τσουνάμι της αμερικάνικης κρίσης έφτασε μέχρι τις πολλές αμερικανικές εταιρίες με διεθνή επέκταση^[12].

■ Υπάρχει διέξοδος;

Το ερώτημα που τίθεται όλοι και πιο επιτακτικά είναι ποιας είναι η διέξοδος σ' αυτόν τον εφιάλτη. Οι αμερικανοί προεδρικοί υπουργοί, Ομπάμα και Μακ Κέιν, δε μπόρεσαν να φελλίσουν ούτε μια σοβαρή κουβέντα στο πρώτο τους ντιμπέιτ που έγινε την προηγούμενη Παρασκευή (26/9) για να αποδείξουν ότι υπάρχει εναλλακτική διέξοδος από την κρίση. Η αποτέλεσμα κονένος

από τους δύο να μη μπορέσει να διαφωτίσει τον κόσμο που παρακολουθούσε για το πώς θα αντιμετωπίσει την κρίση^[13]. Και πώς να το κάνουν, όταν το πρόβλημα δε βρίσκεται μόνο στην «απληστία κάποιων «κακών» που βρήκαν ευκαιρία να τα κονομήσουν (από τον ιδρώτα των άλλων, φυσικά, γιατί τα χρήματα ποτέ δεν έρχονται... από τον καλύ θεούλη). Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στην «απορρύθμιση» της αγοράς, η οποία θα επανέλθει στα «φυσιολογικά της επίπεδα» με την όποια κρατική παρέμβαση. Το πρόβλημα βρίσκεται στον ίδιο τον πυρήνα της καπιταλιστικής οικονομίας, στην ίδια την παραγωγή, η επέκταση της οποίας κλονίζεται από την πτώση της καταναλωτικής ικανότητας πλατιών λαϊκών μαζών

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφέρει ότι τα αμερικάνικα νοικοκυριά πάσχουν από υπερδανεισμό (που έχει φτάσει το 140% του εισοδήματός τους), έναντι των 80% στην

τους, έχοντας αυξηθεί γυρω στο 40% από τις αρχές της δεκαετίας). Τώρα, ο δανεισμός αυτός φαίνεται να πλησιάζει στα όριά του. Το αποτέλεσμα δεν φαίνεται μόνο στον χρηματοπιστωτικό τομέα, αλλά στην ίδια την παραγωγή και μάλιστα στον πιο ισχυρό πυρήνα της που εξασφαλίζει τη συσσώρευση του κεφαλαίου: στην παραγωγή μέσων παραγωγής. Χωρίς να θέλουμε να σας κουράσουμε περισσότερο, αξίζει να ρίξετε μια ματιά στον πίνακα που αναλύει την αύξηση του αμερικανικού ΑΕΠ τα τελευταία δυόμισι χρόνια (2006-2008). Από τον πίνακα αυτό φαίνεται ανάγλυφα ότι η αύξηση του ΑΕΠ (κατά 0.6% στο πρώτο τρίμηνο και 2.8% στο δεύτερο τρίμηνο του 2008) οφελεται πρώτα απ' όλα στις εξαγωγές (που αυξήθηκαν κατά 5.1% και 12.3% αντίστοιχα). Αυτό φαίνεται από τις γραμμές «Ποσοστιαίες μονάδες από αυτές της μεταβολής του ΑΕΠ» που αποτυπώνει τη συμβολή της κάθε κατηγορίας στην με-

Ταβολή του ΑΕΠ.

Για παράδειγμα, το δεύτερο τρίμηνο του 2008, το ΑΕΠ αυξήθηκε 2.8 ποσοστιαίες μονάδες. Από αυτές τις 2.8 ποσοστιαίες μονάδες, οι 1.54 οφείλονται στις εξαγωγές (δηλαδή το 55%), ενώ αν οι «Ακαθάριστες Εγχώριες Ιδιωτικές Επενδύσεις» ήταν μηδενικές και όχι αρνητικές, το ΑΕΠ θα είχε αυξηθεί άλλες 1.74 ποσοστιαίες μονάδες δηλαδή θα ήταν $2.8 + 1.74 = 4.54\%$ επάνω. Ομως οι «Ακαθάριστες Ιδιωτικές Εγχώριες Επενδύσεις» (στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η παραγωγή μέσων παραγωγής) δεν αυξήθηκαν αλλά σημείωσαν μείωση -5.8% και -11.5% στο πρώτο και το δεύτερο τρίμηνο του 2008. Οι επενδύσεις αυτές εμφανίζουν συνεχή πτώση από το 20 κιόλας τρίμηνο του 2006 με εξαίρεση το 20 και 30 τρίμηνο του 2007 που σημείωσαν κάποια (όχι συγκλονιστική) άνοδο. Αν το επόμενο διάστημα αρχίσουν να πέφτουν οι εξαγωγές, τότε θα δουμέ το ΑΕΠ να «παγώνει» κάτω του μηδενός και την αμερικανική οικονομία να μπαίνει και επίσημα σε κρίση^[14].

Με τη χειροτέρευση του βιοτικού επιπτέδου των πλατιών λαϊκών μαζών παγκόσμια, με την πτώση του μεροκάματου, την άνοδο της ακριβείας και της φορομπτηξίας, εσείς τι λέτε, υπάρχουν και πολλές πιθανότητες για αύξηση της κατανάλωσης και συνεπώς των πωλήσεων προϊόντων στις αγορές;

■ Ενοχος καπιταλισμος

Η «χρηματοπιστωτική κρίση» δεν αποτελεί, επομένως, μια παράκουφη από τη σωστά ρυθμισμένη αγορά. Αποτελεί συστατικό της στοιχείο όσο και το ίδιο το χρήμα. Κι αυτό δεν είναι καινούργιο φαινόμενο:

«Ομως, κανενός είδους τραπεζική νομοθεσία δε μπορεί να παραμερίσει την κρίση. Σε ένα σύστημα παραγωγής, στο οποίο όλη η συνοχή του προτείνεις (σ.σ. διαδικασίας) αναπαραγωγής στηρίζεται στην Πίστη, είναι οφθαλμοφανές ότι πρέπει να ξεπάσει μια κρίση, να σημειωθεί ένας ορμητικός συνωστισμός στις θυρίδες των τραπεζών για την απόκτηση μέσων πληρωμής, όταν σταματήσουν ξαφνικά οι πιστώσεις και όταν έχει πια πέραση μόνο η πληρωμή σε μετοπτά

μονού ή πληρώμα σε μετρήσα.
Γί' αυτό, από πρώτη μοπά δόλη
η κρίση παρουσιάζεται σαν πι-
στωτική κρίση και χρηματική
κρίση. Και, πρόγιαστι, πρόκει-
ται μόνο για τη μετατρεψιμό-
τητα των συναλλαγματικών σε
χρήμα. Αυτές όμως οι συναλ-
λογματικές αντιπροσωπεύουν
στο μεγαλύτερό τους μέρος
πραγματικές αγορές και πω-
λήσεις, η επέκταση των οποί-
ων σε σημείο που να ξεπερνά
κατά πολύ την κοινωνική ανά-

Приложение 8: Порядок действий в случае возникновения чрезвычайной ситуации на объекте, находящемся под управлением Администрации города Барнаула

Πηγές & Τελούμενα πλεονάσματα	Επίπεδο μεταβολής	Ταχρηματικός μεταβολής με μεταρρύθμιση σε ετήσιο βίση												
		2006			2007			2008			2009			
		2006	2006	2007	Τε τρίμηνο	Δια τρίμηνο								
Ακαθέριστο Επεχώριο Πρατίν (ΑΕΠ)	Μεταβολή από την προηγούμενη περίοδο	2,90%	2,88%	2,00%	4,88%	2,70%	0,88%	1,50%	0,18%	4,80%	4,88%	-0,20%	0,38%	2,80%
Εξαρχία απεραγκής καπνοκάλωσης	Μεταβολή από την προηγούμενη περίοδο	3,00%	3,00%	2,80%	4,38%	2,80%	2,20%	3,70%	3,98%	2,00%	2,80%	1,00%	0,38%	1,20%
Ακαθέριστης ιδιοκτήτικης εγχώριας επωνόμειας	Ποσοστούποις ρυθόδις από αντίς της μητοβολής του ΑΕΠ	2,13	2,13	1,95	2,86	1,88	1,52	2,55	2,71	1,42	1,44	0,67	0,51	0,8
Επαγγελματικής	Μεταβολή από την προηγούμενη περίοδο	5,80%	2,18%	-5,40%	6,28%	-0,40%	-5,38%	-15,00%	-5,68%	6,20%	3,58%	-11,90%	-5,88%	-11,50%
	Ποσοστούποις ρυθόδις από αντίς της μητοβολής του ΑΕΠ	0,95	0,35	-0,90	1,35	-0,02	-0,92	-2,68	-1,63	0,94	0,54	-7,93	-0,89	-1,7
	Μεταβολή από την προηγούμενη περίοδο	7,00%	5,18%	8,40%	16,70%	5,50%	3,58%	15,60%	0,68%	8,80%	23,88%	4,40%	5,18%	32,30%
	Ποσοστούποις ρυθόδις από αντίς της	0,71	0,98	0,95	1,20	0,58	0,39	1,66	0,08	1,01	2,54	0,53	0,83	1,5

Zητείται απάντηση

Μέρα με τη μέρα, τα πράγματα ξεκαθαρίζουν περισσότερο. Στην αρχή, μας έλεγαν ότι δεν πρόκειται για κρίση, αλλά για κάποια προβλήματα της αμερικανικής οικονομίας. Υστέρα, μας είπαν πως ναι μεν στην Αμερική υπάρχει κρίση, αλλά αυτή δεν πρόκειται να περάσει τον Ατλαντικό, διότι η ευρωπαϊκή οικονομία είναι θωρακισμένη. Στο τέλος, κατέληξαν να μας λένε ότι η κρίση αφορά μόνο τη χρηματοπιστωτική σφαίρα και όχι την πραγματική οικονομία.

Ενα προς ένα τα ιδεολογήματά τους κατέρρευσαν. Μέσα σε ελάχιστες εβδομάδες αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι η κρίση είναι παγκόσμια και πως αφορά το σύνολο της οικονομίας και όχι μόνο μερικές τράπεζες που «ξανοίχτηκαν».

Οι τελευταίοι που επιμένουν στα παραμύθια περί ασφάλειας είναι ο Καραμανλής με τον Αλογοσκούφη, που τρέμει το φυλλοκάρδι τους μη τυχόν και επικρατίσει πανικός και τους πάρει και τους σπκώσει όλους μαζί. Επειδή, όμως, δεν υπάρχει ούτε ένας νοήμων άνθρωπος που να πιστεύει αυτά τα παραμύθια (άλλο αν αρκετοί νοήμονες είναι στο κόλπο και καταβάλλουν κι αυτοί τον «օβιολό» τους για το παραμύθιασμα του πόπολου), δεν αξίζει τον κόπο ν' ασχοληθούμε με τα καθηπυχαστικά τους σόου.

Τα χειρότερα δεν τα 'χουμε δει ακόμα. Θα δούμε την ανεργία να θερίζει, την ακρίβεια να κάνει Θραύση, τη λιτότητα να εξαφανίζει κάθε ίχνος κοινωνικής πολιτικής. Θα δούμε τα μεροκάματα να παραμένουν καθηλωμένα, τους φόρους να τραβούν την ανηφόρα, τις εργασιακές σχέσεις να γίνονται λάστιχο.

Το μόνο που δεν πρόκειται να δούμε είναι το σύστημα να καταρρέει από μόνο του. Οπως κάθε ζωντανός οργανισμός, το καπιταλιστικό σύστημα διαθέτει το ένοτικτο της αυτοσυντήρησης. Διαθέτει ακόμη τα πολιτικά εργαλεία για να διαχειρίζεται τη ζωή του. Διαθέτει κράτος και πολιτικές δυνάμεις ικανές να το διαχειριστούν. Πώς; Οπως πράττουν οι πολιτικές πυγεσίες σε όλο τον ιμπεριαλιστικό κόσμο: αδειάζοντας τα κρατικά ταμεία για να στηρίξουν τα κέρδη του χρηματιστικού κεφάλαιου. Γεγονός που θα έχει αλυσιδωτές επιπτώσεις, καταστροφικές για τους εργαζόμενους. Την επόμενη φάση την ξέρουμε ήδη: επειδή η «πίτα» μίκρυνε, πρέπει και το ζωνάρι να σφίξουμε και ιδιαίτερες απαιτήσεις ως εργαζόμενοι να μην έχουμε. Πρέπει να εργαζόμαστε περισσότερο και να πληρωνόμαστε λιγότερο. Οταν ξεπεράσουμε την κρίση, όταν μεγαλώσει η «πίτα», τότε θα απολαύσουμε τους καρπούς των κόπων μας.

Αυτό, βέβαια, το ακούνε οι εργαζόμενοι χρόνια τώρα, χωρίς ποτέ να δουν την απόλαυση των κόπων τους. Αφελείς εργαζόμενοι δεν υπάρχουν. Απογοπτευμένοι και πττοπαθείς εργαζόμενοι υπάρχουν. Το ξεπέρασμα της πττοπάθειας μπορεί να δώσει την απάντηση που οι καιροί απαιτούν.

■ Ο φόβος τους

«Τα αίτια της οικονομικής κρίσης πρέπει να αναλυθούν με σοβαρότητα, επισταμένων και σε βάθος, ώστε το ανάθεμα να μην πέσει συλλήβδην στον καπιταλισμό και την επιχειρηματικότητα. Οι επιχειρήσεις είναι αυτές που δημιουργούν πλούτο και δέσεις απασχόλησης. Και πρέπει να προστατευθούν».

Το απόσπασμα είναι από άρδιο του εκδότη-διευθυντή του «Κόσμου του Επενδυτή» στο φύλλο του προηγούμενου Σαββάτου. Ο φόρβος των διανοούμενων που εκπροσωπούν την κεφαλαιοκρατία είναι μη τυχόν και η κρίση αναζωπυρώσει την αντικαπιταλιστική κριτική ή μάλλον μη γίνει αυτή η κριτική αποτελεσματική. Τέτοιες προσεγγίσεις υποδεικνύουν, έμμεσα, και την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει ή ζύμωση. Εστίαση όχι μόνο ούτε κυρίως στις επιμέρους συνέπειες της κρίσης, αλλά στη γενική αντικαπιταλιστική κριτική, σε μια κριτική σε επαναστατική κατεύθυνση. Από την άλλη, τέτοιες απόψεις καταδεικνύουν, πάλι εμμέσως, τη μεγάλη ζημιά που κάνουν στο εργατικό κίνημα και τη μεγάλη βούρδεια που προσφέρουν στον καπιταλισμό οι διασώτες των διάφορων «αντινεοφιλελεύθερων» και «antiglobal» θεωριών και πολιτικών κατευδύνσεων, αφήνοντας στο απυρόβλητο τη γενεσιοναργό αιτία της κρίσης, τις ίδιες τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, και εστιάζοντας στις πολιτικές διαχείρισης.

■ Γκάφα ή αβάντα;

Τίμησαν δεόντως τα δεξιά ΜΜΕ τη δήλωση της Αλ. Παπαρήγα, ότι ο Καραμανλής «μίλησε στα διάφορα τμήματα των επιχειρηματιών που ανταγωνίζονται μεταξύ τους» και «ενδεχομένως και σε μεριδια επιχειρηματιών που προσανατολίζονται ίσως να υποστηρίζουν κάποια άλλη μορφή εξουσίας». Επαιζαν ιδιαίτερα το τελευταίο κομμάτι, που εμφανίζει τον Καραμανλή σαν βαλλόμενο από κάποιους επιχειρηματίες. Πολιτική απειρία δε μπορεί να αποδοθεί στην Παπαρήγα. Επομένως, το ερώτημα είναι αν διέπραξε μια πολιτική γκάφα ή αν για μια ακόμη φορά ο Περισσός αβαντάρει το Μαξίμου.

■ Γιατί δε ρώτησε;

Οπως είναι γνωστό, όταν οι αρχαιολόγοι πληροφορήθηκαν τη μεταβίβαση στο Βατοπέδι του δάσους της Ουρανούπολης (8.800 στρέμματα), παρενέθησαν αμέσως με επιστολή τους στην πολιτική γηγεσία του

ΥπΠο, υπενθυμίζοντας ότι η συγκέντρωση είναι και αρχαιολογικός χώρος. Υπουργός τότε ήταν ο Βουλής γαράκης, ο οποίος «γείωσε» κανονικότατα τους αρχαιολόγους, απαξιώντας ακόμα και να τους απαντήσει. Αναρωτιόμαστε, δεν θέλετε να κάνετε την περιέργεια η καταγγελία, ώστε να δει τι στο καλό συμβαίνει; Θα μπορούσε μάλιστα να πληροφορθεί από πρώτο χέρι τι «παίζει», αφού το συμβόλαιο της μεταβίβασης έχει συγγράψει και υπογράψει η σύζυγός του. 'Η μήπως τη ρώτησε και γι' αυτό «γείωσε» τους αρχαιολόγους; Εσείς τι λέτε να έγινε;

■ Διπλή πρόκληση

Ολοσέλιδες διαφημιστικές καταχώρησης στις εφημερίδες του Σαββατοκύριακου πλήρωσε η κυβέρνηση, για να κάνει ο Χατζηδάκης προπαγάνδα υπέρ της ιδιωτικοποίησης της Ολυμπιακής. Πληρώνει ο ελληνικός λαός και μάλιστα σε εποχές σκληρής λιτότητας για να κάνει η κυβέρνηση προπαγάνδα, επειδή προφανώς δε βολεύεται από όσα γράφονται στις εφημερίδες. Και οι εκδότες, μεγάλοι και μικροί, βολεύονται μια χαρά. Σ' αυτή την πληρωμένη καταχώρηση, ακολουθώντας τη γνωστή γκεμπελική συνταγή, ο Χατζηδάκης γράφει: «Οι συσ-
ωρευμένες ζημιές της Ολυμπιακής ξεπερνούν τα 2,6 δισ. ευρώ, ποσό με το οποίο δα μπορούσαν να κατασκευαστούν 2.000 6/δέσια σχολεία ή 50 μεγάλα νομαρχιακά νοσοκομεία». Επειδή είναι δε-

■ Αναδιανομή

Ένα σημαντικό τμήμα του χρηματιστικού κεφάλαιου, σε παγκόσμιο επίπεδο, αγόραζε και πούλαγε αέρα κοπανιστό. Εκανε τζόγο με αξίες που δεν υπήρχαν ή που υπερτιμώνταν. Στην πραγματική οικονομία, όμως, δεν υπάρχουν αξίες άυλες. Οι αξίες δεν είναι τίποτ' άλλο από ποσότητες ανδρώπινης εργασίας. Πάντα έρχεται κάποια σπιγμή που τα χαρτιά που κυκλοφορούν στην πάτωσα (είτε πρόκειται για μετοχές είτε πρόκειται για χαρτονομίσματα) δα πρέπει να αντιστοιχηδούν με τις πραγματικές αξίες που απεικονίζουν. Αυτή είναι η εποχή της κρίσης. Τότε που οι διάφορες «φουύσκες» σκάνε. Οποιος έχει υπερτιμημένα χαρτιά στα χέρια του μπορεί κάλλιστα να τα χρησιμοποιήσει για κωλόχαρτο (κάτι ξέρουν οι κακομοίρηδες «μικροεπενδυτές» του ελληνικού χρηματιστήριου, που πίστεψαν ηλιδιωδώς, ότι μπορούν να γίνουν γιάπηδες, πριν καμιά δεκαετία).

Αυτή την ώρα της κρίσης, λοιπόν, που οι «φούσκες» σκάνε, κάποιοι δια χάσουν, δια καταστραφούν οικονομικά. Αυτό δεν επιβάλλουν οι νόμοι της «ελεύθερης αγοράς»; Επαιχες, κύριε, έχασες, δια πληρώσεις. Αμ δε! Επειδή αυτοί που χάνουν δεν είναι η «μαρίδα», αλλά το άνδος του καπιταλισμού, έρχεται το αστικό κράτος και δίνει αξιακό περιεχόμενο στις «φούσκες», αγοράζοντάς τες. Έτσι, εκείνοι που είχαν αγοράσει αέρα κοπανιστό πάιρονυν χαρτιά με αξία, την οποία έχει εξασφαλίσει το κράτος από τη φορολογία. Μιλάμε για πραγματικές αξίες, όχι για αέρα κοπανιστό. Αυτές οι αξίες προορίζονταν για την άσκηση της περιορισμένης κοινωνικής πολιτικής του αστικού κράτους. Αυτό που βλέπουμε να εκτυλίσσεται μπροστά μας αυτές τις μέρες δεν είναι παρά μια ακόμα γιγάντια επιχείρηση αναδιανομής του εδνικού εισοδήματος προς όφελος των πιο παρασιτικών μεριδών του κεφαλαίου.

χρεώσεις του ως πελάτης της Ολυμπιακής [δηλαδή, ακολούθησε την τακτική του φεσιού] μήπως μπορεί ο δρασές νεοφιλελεύθερος να μας πει πόσα σχολεία ή πόσα νοσοκομεία έχτισε η κυβέρνησή του με τα λεφτά που δεν έδωσε;

■ Φτύσιμο

Με τρόπο προκλητικό (κυριολεκτικά, τους έφτυσε) αντιμετώπισε η Πετραλία τον Παναγόπουλο της ΓΣΕΕ και τους εκπροσώπους επιστημονικών φορέων που ζήτησαν συνάντηση μαζί της για το Ασφαλιστικό. Τους συνάντησε, φυσικά, διότι η κυβέρνηση... σέβεται τους δεσμούς, και αμέσως μετά δήλωσε: «Τέλος στο σπάταλο και αντιπαραγωγικό σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης. Από μεδαύριο Τετάρτη 1η Οκτωβρίου, τα 133 Ταμεία γίνονται 13. Έχουμε λάβει τα μέτρα μας, με όλες εκείνες τις ασφαλιστικές δικλείδες ώστε να εξυπηρετηθούν απόλυτα και οι ασφαλισμένοι και ως προς τις συντάξεις και ως προς τις παροχές».

Και γιατί να τους αντιμετωπίσει διαφορετικά; Οταν δινόταν η μάχη για το Ασφαλιστικό, αυτοί φρόντιζαν μόνο να μην αναπυχθεί ουσιαστικός αγώνας. Τώρα γιατί να τους φοβηθεί; Επειδή δα προσφύγουν στα δικαστήρια; Ας προσφύγουν. Έχουν γνώση οι φύλακες...

■ Κουτοπονηριές

Ευκαιρία βρήκε ο Καρατζαφέρης και προσπαθεί να βγει στον αφρό με «επιδέσεις φιλίας» προς τη ΝΔ. Ξεκινώντας από την «εκτίμηση» ότι ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ δα πάνε μαζί στις επόμενες εκλογές, «δε μπορεί να είναι τόσο ανόητο για να χάσουν αυτή την ευκαιρία που τους δίνεται», με το νόμο Σκανδαλίδη που δα ισχύσει για τελευταία φορά, καλεί τον Καραμανλή να μην πάει σε εκλογές, αλλά να στηριχτεί στον ΛΑΟΣ.

Στο Μαξιμού καταλαβαίνουν ότι ο Καρατζαφέρης προσπαθεί να διεμβολίσει την εκλογική βάση της ΝΔ (πλέον κάθε ψήφος είναι πολύτιμη) και η γραμμή που δόθηκε είναι να κοπεί κάθε επαφή στελεχών και να απορρίπτεται ασυζητητή κάθε πρόταση Καρατζαφέρη. «Ισχύει η απάντηση που έχουμε δώσει περί των άκρων και των ακροτήτων», δήλωσε ο Ρουσόπουλος, αλλά αυτή τη φορά ακούστηκε εντελώς ξέπονος.

■ Τον <έδωσε>

«Σε ό,τι αφορά το Κυπριακό, είπα στον κ. Μουν ότι, με την προεδρία του Δημήτρη Χριστόφια στην Κυπριακή Δημοκρατία, ανοίγονται νέες προοπτικές και ότι χρειάζεται η απόλυτη στήριξη αυτής της προσπάθειας, όπως βεβαίως και η αξιοποίηση του γεγονότος ότι η Κύπρος είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης», δήλωσε ο Γιωργάκης μετά τη συνάντησή του με τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ Μπαν Κι-Μουν στη Νέα Υόρκη. Κοντολογίς, «έδωσε» τον Χριστόφια ως «ενδοτικό», έτοιμο δηλαδή να συμφωνήσει στο αμερικανόνευστο σχέδιο του ΟΗΕ για το Κυπριακό (με κάποιες δευτερεύουσας σημασίας τροποποιήσεις). Υπενθυμίζουμε ότι ο Γιωργάκης είχε ταχδεί ανοιχτά και απροκάλυπτα υπέρ του σχεδίου Ανάν, το οποίο απέρριψε ο κυπριακός λαός στο δημοψήφισμα.

■ Απειλές και διαπιστευτήρια

Η προσοχή των ΜΜΕ ήταν στραμμένη στο πιο διάλεγε ο Καραμανλής για τους «αντάρτες» της ΝΔ. Ετσι, δε δόθηκε καμιά προσοχή στις απειλές που εξαπέλυσε εναντίον των εργαζόμενων. «Αντιδράσεις συνδικάτων, την ώρα που δεν δίγονται δικαιώματα εργαζόμενών, είναι έχω από κάθε λογική», είπε. «Απεργιακοί εκβιασμοί ολόκληρης της κοινωνίας δεν πρόκειται να περνούν, σε καμία περίπτωση».

Είναι φανερό ότι ο πρωδυπουργός «φωτογράφισε» τους εργαζόμενους της Ολυμπιακής. Ταυτόχρονα, εξέπεμψε ένα γενικότερο μήνυμα, διαβεβαιώνοντας την κεφαλαιοκρατία, ότι η κυβέρνησή του δε διστάσει να καταφύγει στην πιο συγγη καταστολή για να αντιμετωπίσει κινητοποιήσεις εργαζόμενων. Οτι δε δια υποχωρήσει ικανοποιώντας αιτήματα προκειμένου να διασωθεί πολιτικά. Άλλα, βάλτε κι εσείς πλάτη για να στηρίξετε την κυβέρνησή μου, ήταν σαν να τους έλεγε.

■ Κάποιος να τον μαζέψει

Δε νομίζετε, εσείς εκεί στην Κουμουνδούρου, ότι πρέπει να μαζέψετε λίγο τον Τσίπρα, γιατί ανοίγει το στόμα του και αμολάει τις παπαριές (για να μη χρησιμοποιήσουμε κανέναν άλλο, πιο ταιριαστό χαρακτηρισμό). Πείτε του, για παράδειγμα ότι δεν ήταν στη Γένοβα το 2001 «που για πρώτη φορά, το παγκόσμιο πολύχρωμο αυτό κίνημα έβαλε στην ατζέντα του την κοινωνική ανυπακοή, την αξία της έμπρακτης συμβολικής αντίστασης» και τα λοιπά. Δε δα αναφερθούμε στις προλεταριακές επαναστάσεις του παρελόντος (είναι πρόκληση να λέγονται τέτοια πράγματα στην Ελλάδα, τη χώρα όπου έγινε η τελευταία χρονικά σοσιαλιστική επανάσταση στην Ευρώπη), αλλά σε κινήματα μη ένοπλα, όπως για παράδειγμα το Σιάτλ πρόσφατα και ο Μάρτης του '68 παλιότερα. Επειδή δεν ήταν εκεί ο Τσίπρας δε σημαίνει ότι δεν έγιναν.

«Εμείς επιχειρούμε να συνδυάσουμε την τομή με τον ρεαλισμό. Δέστε τις 10 εναλλακτικές προγραμματικές προτάσεις που κάνουμε στο φορολογικό νομοσχέδιο. Μόνο να αναστρέψουμε την ποσοστιαία σχέση φορολογίας κεφαλαίου και εργασίας, άμεσων και έμμεσων φόρων, να θέσουμε πράσινους φόρους στις ρυπαίνουσες επιχειρήσεις, να καταργήσουμε τους νόμους ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για φορολογικές απαλλογές Εκκλησίας και εφοπλιστών, να έχουμε υψηλότατο συντελεστή για ειδη πολυτελείας και μηδενικό για ειδη πρώτης ανάγκης, να μειώσουμε τις στρατιωτικές δαπάνες στο μισό, να αξιοποιήσουμε κερδοφόρες επιχειρήσεις αντί να τις ξεπουλάμε όπως ΟΤΕ, Εθνική, Τραχύδρομο Ταμιευτήριο, θα είχαμε, ταχύτατα, σημαντικά και απτά αποτελέσματα». Μ' αυτό τον τρόπο περιέγραψε ο Α. Αλαβάνος (συνέντευξη στα «Νέα», 29.9.08) το πρόγραμματικό πλαίσιο στο οποίο κινείται ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κάποιοι ψηφοφόροι ασφαλώς θα το εκτιμήσουν και θα δώσουν την ψήφο

λολαϊκού περιεχόμενου στον ελληνικό καπιταλισμό και στους διαμορφωμένους θεσμούς της ευρωζώνης; Η απάντηση είναι όχι. Ενα τέτοιο πρόγραμμα θα προσκρούσει, καταρχάς, στο πλαίσιο της ελευθερίας των αγορών και στο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Θα προσκρούσει στην πολιτική με την οποία χειρίζεται το ευρώ η πανίσχυρη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Θα προσκρούσει στον ίδιο τον ελληνικό καπιταλισμό πλήρως τον θανάτημα αυτό που ονομάζεται ανταγωνιστικότητα, η οποία δεν είναι παρά η σχετική κερδοφορία του.

Τι γίνεται σε μια τέτοια περίπτωση; Μια οικονομία είναι σαν το ποδήλατο: ή κινείται ή πέφτει. Μέσα από τη σύγκρουση θα διαφανούν δυο δρόμοι: ή προχώρημα προς το σοσιαλισμό, δηλαδή την απαλλοτρίωση του κεφαλαίου και την κοινωνικοποίηση της παραγωγής, ή πισωγύρισμα προς μοντέλα διαχείρισης συμβατά με τις ανάγκες του κεφαλαίου και τη διαπίρηση (τουλάχιστον) της ανταγωνιστικότητάς του.

Μόνο ο επαναστατικός είναι ρεαλιστικός δρόμος

τους στο κόμμα του κ. Αλαβάνου. Κάποιοι άλλοι θα σκεφτούν περισσότερο... ρεαλιστικά και θα ψηφίσουν ΠΑΣΟΚ, εκτιμώντας ότι ρεαλιστικό είναι μόνο το άμεσα πραγματοποιήσιμο και άμεσα πραγματοποιήσιμο είναι αυτό που στηρίζεται σε μια προοπτική εξουσίας, σε μια προοπτική κυβερνητικής εναλλαγής. Αλλωστε, ο κ. Αλαβάνος, ο κ. Τσίπρας και οι λοιποί δημοσιολόγοι του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτοί που διακηρύσσουν σε κάθε ευκαιρία, ότι πρωταρχικός στόχος είναι να φύγει η κυβέρνηση της ΝΔ. Εμείς θα θέσουμε διαφορετικά το ζήτημα: πόσο ρεαλιστικό είναι, αλήθεια, το ρεφορμιστικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που θυμίζει έντονα τις σοσιαλδημοκρατικές εξαγγελίες του ΠΑΣΟΚ κατά την πριν το 1981 περίοδο;

Η γησιά του ΣΥΡΙΖΑ επαγγέλλεται μεταρρυθμίσεις προς όφελος των εργαζόμενων και των νέων, που θα προκύψουν μέσα από έναν κοινωνιούλευτικό περίπτωτο. Μέσα από την κορυφαία θεσμική διαδικασία της αστικής δημοκρατίας, τις κοινωνιούλευτικές εκλογές. Φυσικά, δεν είναι καθόλου απίθανο, υπό ορισμένες συνθήκες, να υπάρξει μια κοινωνιούλευτική πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ και κάποιων σύμμαχων δυνάμεων. Τι θα κληθεί να διαχειρίστε αυτή τη έξουσία; Τον ελληνικό καπιταλισμό και μάλιστα έτσι όπως θα τον παραλάβει από τους προκατόχους της. Εντός του πλαισίου της ΕΕ, φυσικά, την ένταξη στην οποία δεν αμφισβητεί ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ (αμφισβητεί -φραστικά τουλάχιστον- το κυρίαρχο μοντέλο διαχείρισης που έχει διαμορφωθεί).

Χωράει ένα πρόγραμμα εκτεταμένων μεταρρυθμίσεων φιλεργατικό και φι-

και βέβαια, το βάθεμα των μεταρρυθμίσεων ώστε να φτάσουν στην κοινωνικοποίηση της παραγωγής δε μπορεί να είναι μια αναίμακτη υπόθεση. Προϋποθέτει μια αλλαγή επαναστατικού και όχι κοινωνιούλευτικού τύπου. Το σύνταγμα της ελληνικής αστικής δημοκρατίας απαγορεύει την απαλλοτρίωση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει το σύνταγμα να καταργηθεί επαναστατικών δικαίων, γιατί κοινωνιούλευτικά αυτό δε μπορεί να γίνει. Αν ρωτήσεις την γησιά του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ θα σε διαβεβαιώσει ότι δεν έχει στο νου κάτι

ΤΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΔΕΝ ΤΙΣ ΈΧΟΥΜΕ ΖΗΣΕΙ ΑΚΟΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

γη, βρίσκεται τελικά στη βάση ολης της κρίσης. Παράλληλα, όμως, μια τεράστια επίσης μάζα αυτών των συνολογια-
τικών αντιπροσωπεύει μόνο
απατεωνιστικές επιχειρήσεις,
που τώρα αποκαλύ-
πτονται και ξεσπάνε,
αντιπροσωπεύει ακό-
μα κερδοσκοπικές, αλ-
λά αποτυχημένες επι-
χειρήσεις, που έγιναν με
ξένο κεφάλαιο – τέλος
αντιπροσωπεύουν
εμπορευματικά κεφά-
λαια, που έχουν υποπι-
μηθεί ή που δεν μπο-
ρούν καθόλου να που-
ληθούν, ή χρηματικές
επιστροφές, οι οποίες
δεν μπορούν ποτέ πια
να εισπραχθούν. Ολο
το τεχνητό σύστημα
επέκτασης με το στα-
νιό του προτείνει ανα-
παρογωγής δεν μπορεί
βέβαια να θεραπευτεί
με το ότι τώρα κάποια
τράπεζα, π.χ. η Τρά-
πεζα της Αγγλίας, με τα
χαρτονομίσματά της
χορηγεί σ' όλους τους
απατεώνες το κεφά-
λαιο που τους λείπει και
οιγοράζει στην παλιά
ονομαστική τους αξία
όλα τα υποτιμημένα
εμπορεύματα»^[15].

Το παροπάνω κείμενο εμφανίζει εκπληκτικές ομοιότητες με τη σημερινή εποχή, όμως γράφτηκε πριν από περίπου ενάμισι αιώνα από τον Καρλ Μαρξ, κατά την ανάλυση των κρισιακών δεδομένων της εποχής του. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι περί αυτού πρόκειται και στην παρούσα κρίση; Και πτοια είναι η «διέξοδος» που δίνουν οι υπηρέτες της κεφαλαιοκρατίας; Δεν είναι το ζεστό χρήμα στους χρηματιστές, αδιαφορώντας για την διόγκωση του δημόσιου χρέους; Μα μήπως κι αυτό είναι καινούργιο φαινόμενο;

«Το δημόσιο χρέος, δηλαδή το έπειτα λήμα του κράτους – αδιάφορο αν είναι απολυταρχικό, συνταγματικό ή δημοκρατικό κράτος – βάζει τη σφραγίδα του στην κεφαλαιοκρατική εποχή. Το μοναδικό κομμάτι του λεγόμενου εθνικού πλούτου, που στους σύγχρονους λαούς ανήκει πραγματικά στο σύνολο του λαού, είναι το δημόσιο χρέος του. Γ' αυτό είναι πέρα για πέρα συνεπής η σύγχρονη θεωρία που λέει ότι ένας λαός γίνεται τόσο πιο

πλούσιος όσο πιο βαθιά βουτιέται στα χρέη. Το δημόσιο χρέος γίνεται το credo (ποτεύω) του κεφαλαίου. Και από τη σπηλή που εμφανίζεται η χρέωση του δημοσίου, τη θέση του

I WANT YOUR MONEY

Пароттоутес

1. Economist, 25/9/08, άρθρο με τίτλο «Θέλουμε τα λεφτά σου».
 2. Σε δημοσκόπηση της USA TODAY, που έγινε στις 24 Σεπτέμβρη, μόνο το 22% υποστήριξε το σχέδιο Πόλοσον ως έχει, το 56% υποστήριξε ότι θα πρέπει να υπάρχει κάποιο σχέδιο «διάσωσης» και το 11% απάντησε ότι δε θα πρέπει να γίνει τίποτα (USA TODAY, 28/9/08).
 3. Reuters, 27/9/08.
 4. BBC, 27/9/08.
 5. CNN, 26/9/08.
 6. BBC, 29/9/08.
 7. BUSINESS WEEK, 23/9/08.
 8. BBC, 16/9/08, επικαλούμενο τις προβλέψεις του ΟΟΣΑ.
 9. EPT, 26/9/08.
 10. Καθημερινή, 29/9/08.
 11. Καθημερινή, 1/10/08.
 12. ECONOMIST, 11/9/08.
 13. CNN, 27/9/08.
 14. Σύμφωνα με την αστική οικονομολογία, μια οικονομία θεωρείται ότι βρίσκεται σε κρίση μόνο αν σημειωθούν δύο συνεχόμενα τρίμηνα με αρνητική ανάπτυξη.
 15. Κάρλ Μαρξ, «Το Κεφάλαιο», τόμος τρίτος, κεφ.30, σελ. 617-8.
 16. Κάρλ Μαρξ, «Το Κεφάλαιο», τόμος πρώτος, κεφ.21, σελ.779.

■ **Κολομβία**

Δολοφονίες και πολιτική δυσωδία

ΣΥΝΕΧΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
ον της Nestle και της Coca-Cola, με την κατηγορία ότι πλήρωναν τις παραστρατιωτικές συμμορίες, εκτός των άλλων, για να δολοφονούν συνδικαλιστές και μελή των συνδικάτων.

Ο στρατηγικός, η βία, η τρομοκρατία και οι δολοφονίες έχουν συμβάλει σημαντικά στη μείωση των μελών των συνδικάτων, ο αριθμός των οποίων σήμερα έχει πέσει στις 800.000 περίπου από τουλάχιστον 3 εκατομμύρια πριν από 15 χρόνια. Ενας άλλος παράδογντας είναι οι εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις κολομβιανών εταιριών και ο αυξανόμενος αριθμός ξένων, κυρίως αμερικανικών εταιριών, που επενδύουν στην εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου της χώρας, οι περισσότερες από τις οποίες απαγορεύονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τη συμμετοχή των εργαζόμενων στα συνδικάτα. Σοβαρό πλήγμα αναμένεται επίσης να προκαλέσει στα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων και στο εισόδημα της φτωχής αγροτιάς η εφαρμογή της συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου, που υπέγραψε πριν από δύο χρονία η κολομβιανή κυβέρνηση με τις ΗΠΑ. Γι αυτό και η πολιτική της κυβέρνησης του Αλβέρο Ουρίτσε, μέχρι τις αποίες έγιναν κα-

μπε, μελη της οποιας εχουν καταγγειλει επιανει λημμένα ότι συνδικαλιστικά στελέχη «συνδέονται με την τρομοκρατία», έχει στόχο να εξαφανίσει κάθε αντίθεση και αντίδραση σ' αυτή την προοπτική.

Ενα νέο επεισόδιο προστέθηκε τις τελευταίες μέρες στο αποκαλούμενο παραστρατιωτικό – πολιτικό σκάνδαλο, που συγκλονίζει την Κολομβία εδώ και πολύ καιρό. Το γραφείο του γενικού εισαγγελέα της Κολομβίας έχει ξεκινήσει τη διεξαγωγή έρευνας για μια μυστική συνάντηση που έγινε τον περασμένο Απρίλιο στο προεδρικό μέγαρο ανάμεσα σε στενούς συνεργάτες του κολομβιανού προέδρου Αλβάρο Ουρίμπε και εκπροσώπους του διαβόλου του διοικητή των παραστρατιωτικών ΑUC, Diego Fernando Muñoz.

Οπως αποκάλυψε το κολομβιανό περιοδικό «Semana», στη συνάντηση συμμετείχαν ο Edmundo Del Castillo, νομικός σύμβουλος του Ουρίμπε, ο Oscar Ivan Palacio, εκπρόσωπος της Υπηρεσίας Πληροφοριών και στενός συνεργάτης του Ουρίμπε, και ο Juan Jose Chaux, πρώην κυβερνήτης και πρε-

arez, ο οποίος συνοδεύεται στη συνάντηση από τον Αντώνιο «Job» Lopez, εκπρόσωπο των AUC κατά την εφαρμογή της σκανδαλώδους συμφωνίας «αφοπλισμού» των παροπατητικών που είχε πρωτοβουλία θήσει η κυβέρνηση Ουρίμπε. Ο Lopez, ο οποίος, σύμφωνα με την εισαγγελική έρευνα, παρέμεινε ανακατεμένος στο εμπάτερο ναρκωτικών και σε δολοφονίες, δολοφονήθηκε τελικά τον περασμένο Ιούλιο. Στη συνάντηση οι εκπρόσωποι του Murillo παρέδωσαν στους συνεργάτες του κολομβιανού προέδρου ακουστικό υλικό, το οποίο ο Murillo και ο δικηγόρος του είχαν μαγνητοφωνήσει κρυφά και, όπως υποστήριζαν, μπορούσε να κλονίσει την αξιοπιστία των μαρτύρων και την έρευνας από το Ανώτατο Δικαστήριο του παραστρατιωτικού σκανδάλου, στο οποίο έχει προκύψει εμπλοκή 70 βουλευτών και κυβερνητικών παραγόντων, συμμάχων και στενών συνεργατών του Αλβάρο Ουρίμπε, 30 από τους οποίους ένοιων προσωπιλακτιστές.

Οι αποκαλύψεις αυτές εξόργισαν το Ανώτατο Δικαστήριο, ο πρόεδρος του οποίου δήλωσε ότι υπάρχει συμμαχία ανάμεσα σε κυβερνητικούς αξιωματούχους και παραστρατιωτικούς διοικητές και ότι «είναι αδιανότο να δέχονται να συναντηθούν κυβερνητικοί αξιωματούχοι μ' αυτούς τους ανθρώπους επειδή υποτίθεται ότι έχουν αποδείξεις εναντίον τους δικαστέων».

Ο εκπρόσωπος τύπου του Αλβάρο Ουρίμπε παραδέχτηκε ότι ο τελευταίος ήταν ενημερωμένος για τη συνάντηση, ενώ πρόσφατα ο ίδιος ο Ουρίμπε είχε δηλώσει ότι η κυβέρνηση είναι ανοιχτή να δεχτεί «οποιονδήποτε θέλει να δώσει

πληροφορίες για τη χειραγώγηση μαρτύρων. Δεν ενδιαφέρομαστε –είπε– να κατηγορήσουμε τους δικαστές, αλλά ενδιαφερόμαστε να γίνονται οι ανακρίσεις για τα εγκλήματα αμερόληπτα και χωρίς τη χειραγώγηση μαρτύρων». Ο στόχος προφανής. Κομπρεμί με τους παραστρατιωτικούς αρχιδολοφονόνους προκειμένου να βγουν λάδι οι πολιτικοί σύμμαχοί του και συνεργάτες των παραστρατιωτικών δολοφόνων, έστω και υπονομεύοντας το κύρος και την αξιοποιία κορυφαίων θεσμών του συστήματος.

μφρακά με να, παρέπει στο εμπό-
ι σε δολο-
γηκε τελικά
ιο. Στη συ-
νωποι του
στους συ-
ομβιανού
ό υλικό, το
δικηγόρος
οφωνήσει
οστρίζον,
ει την αξιο-
ών και της
ώτατο Δι-
κιστρατιώ-
στο οποίο
κή 70 βου-
τικών πα-
ν και στε-
νού Αλβέρο
τους οποί-
κιστεί.
Αυτές εξόρ-
κιαστήριο,
ίου δήλω-
σιαχία ανά-
στούς αξιω-
αστρατιω-
ιό τι «είναι
ται να συ-
γικοί αξιω-
ς τους αν-
ποτίθεται
ς εναντίον

Καταργούν και τις αποζημιώσεις!

Την ώρα που οι μπεριαλιστικές κυβερνήσεις κρατικοποιούν τα χρέη των αρπακτικών του χρηματιστήριου, φορτώνοντάς τα στις πλάτες των εργαζόμενων, η κυβέρνηση Καραμανλή ετοιμάζεται να πουλήσει και τις τελευταίες ΔΕΚΟ ή να κλείσει κάποιες απ' αυτές. Πέρα από την επιβάρυνση που θα προκύψει στα λαϊκά νοικοκυριά, που θα βρεθούν αντιμέτωπα με την αχαλίνωτη κερδοσκοπία των ιδιωτών καπιτολιστών, πέρα από την κατόργηση συλλογικών συμβάσεων και κανονισμών προσωπικού, η κυβέρνηση δεν διστάζει να ανατρέψει ολόκληρο το πτωχευτικό δίκαιο και να κουρελιάσει θεμελιώδεις διατάξεις του αστικού συντάγματος, καταργώντας ακόμα και τις αποζημιώσεις των εργαζόμενων που θα πεταχτούν στο δρόμο.

Με τροπολογία που έχει κατατεθεί στο νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση των συγκοινωνιακών φορέων, δίνεται το δικαίωμα στον εκκαθαριστή, κατά την κρίση του, να κάνει απολύσεις χωρίς αποζημίωση!

KONTA

Αποθρασυμμένοι οι καλόγεροι, ζητάνε και τα ρέστα

Με νέο «βαρβάτο» νομικό επιπτελείο (όταν έχεις χρήμα παίρνεις τους καλύτερους) οι καλόγεροι-μπζενεσμάν του Βατοπεδίου περνούν στην αντεπίθεση, θυμίζοντας τη λαϊκή παροιμία «αυτοί που μας χρώσταγαν μας παίρνουν και το βόδι». Με επιστολή (23.9.08) των πληρεξόδιων δικιγόρων τους προς τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης προτείνουν ή την ανταλλαγή διάφορων «φιλέτων» που πήραν (εκτός από αυτά που ήδη πούλησαν και ενθυλάκωσαν το παραδάκι) με άλλα αικίνητα του δημόσιου ή την άρση της ανταλλαγής και την επιστροφή «στην προτέρα κατάσταση». Ποια είναι η «προτέρα κατάσταση»; Η «επιστροφή» από το Δημόσιο στην Ιερά Μονή των ποσοστών της λιμνούσας έκτασης Βιστωνίδας-Νταλιάνη!

Δηλαδή, ζητούν να πάρουν πίσω αυτό που ποτέ δεν τους ανήκε και που το πήραν με σκανδαλώδεις ρυθμίσεις των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ! Οσα γνήσια ή μαϊμού χρυσόβουλα βυζαντινών αυτοκρατόρων κι αν επικαλεστούν, η Βιστωνίδα ουδέποτε τους ανή-

κε. Και το παραδέχτηκαν οι ίδιοι το 1930, υπογράφοντας με το ελληνικό δημόσιο συμβόλαιο που τους έδινε τη χρήση και όχι την κατοχή της Βιστωνίδας. Αν η έκταση ήταν δική τους, γιατί υπέγραψαν αυτό το συμβόλαιο και μάλιστα σε μια εποχή που ήταν παντοδύναμοι;

Ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός, στριμωγμένος από τα πράγματα, έκανε τον... τροχονόμο, απαντώντας με ένα Δελτίο Τύπου πέντε γραμμών, στο οποίο ανέφερε ότι η υπόθεση

«βρίσκεται υπό διερεύνηση από την ελληνική Δικαιοσύνη» και ότι έστειλε την επιστολή των καλόγερων στο Σανδιά και στην ΚΕΔ. Η κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνο να «αγοράσει χρόνο» και να μη κάνει ζημιά στους καλόγερους και όχι να αποκαταστήσει τα δικαιώματα του δημόσιου. Άλλως, θα είχε λύσει ήδη το Ζήτημα με δυο απλές πράξεις. Πρώτο, με την έκδοση μιας απόφασης του υπουργού Γεωργίας που θα ακυρώνει όλες τις ανταλλαγές, δεδομένου ότι κατά τη διαδικασία παραβιάστηκε βάναυσα το Διοικητικό Δίκαιο (που ορί-

ζει τη διαδικασία έκδοσης των Υπουργικών Αποφάσεων). Οι υπουργοί παραβίασαν την προβλεπόμενη διαδικασία για να αποφύγουν τις διαφωνίες υπηρεσιακών παραγόντων (ουτό είναι πάγια τακτική τους, όταν διεκπεραιώνουν σκανδαλώδεις ρυθμίσεις). Δεύτερο, με την ψήφιση μιας τροπολογίας η οποία θα κατοχυρώνει το νόμιμο διοικητικό δικαίωμα του ελληνικού δημόσιου στη Βιστωνίδα (κι ας τρέχουν οι καλόγεροι στα δικαιοστήρια για να την ανατρέψουν).

Μ' αυτές τις δυο πράξεις το Ζήτημα θα είχε λυθεί. Η κυβέρνηση δεν τις κάνει, γιατί δε θέλει να λυθεί. Άλλωστε, οι υπουργοί της έχουν ανάμιξη στο σκάνδαλο. Αυτοί το οργάνωσαν, αυτοί το προώθησαν, αυτοί το διεκπεραιώσαν. Δεν είναι τυχαίο ότι, ενώ έχουμε υποβάλει αίτηση για να μας δοθούν οι αποφάσεις των Μπασιάκου και Δούκα, το 2005 και το 2006, με τις οποίες ολοκληρώθηκε το σκάνδαλο, οι υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας

Στο μεταξύ, ο αρμόδιος για

τα δάση υφυπουργός Κ. Κιλτίδης, όχι μόνο δεν παίρνει πίσω την υπογραφή του από τη σκανδαλώδη γνωμοδότηση για τον αποχαρακτηρισμό του δάσους της Ουρανούπολης (δασικό και αρχαιολογικό «φιλέτο»)

που οι καλόγεροι προορίζουν για τουριστική «αξιοποίηση», αλλά υπερασπίζεται δημόσια τη συμφωνία του, επικαλούμενος επιχειρήματα που θα προκαλούσαν θυμηδία αν δεν αφορούσαν ένα σκάνδαλο. Υποστηρίζει ότι δεν έχει χαρακτηριστεί ολόκληρη η έκταση ως δάσος, αλλά τμήμα της μόνο. Προφανώς, ο χαρακτηρισμός της έκτασης ως «χθαμαλό δάσος» την εξαιρεί από δάσος! Από ένα πλήθος 10.000 ανθρώπων, ο υπουργός αναγνωρίζει ως ανθρώπους μόνο τους... ψηλούς. Επίσης, υπερασπίζεται τη νομιμότητα των ενεργειών της προϊσταμένης της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης, η οποία διεκπεραιώσει τον σκανδαλώδη αποχαρακτηρισμό. Γ' αυτά, όμως, θα επανέλθουμε. Ας το πάρει απόφαση ο Κ. Κιλτίδης, ότι αυτό το αντιδασικό έγκλημα δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί.

■ Ελληνικός καπιταλισμός και κρίση Απατηλός καθησυχασμός

Οκαραμανλής είναι στριμωγμένος πολιτικά. Αυτό το ξέρουν οι πάντες. Η προσπάθεια επίδειξης εσωκομματικού τσαμπουκά πνίγηκε στο ουίσκι του Δαΐλακη και ο απότομος σκεπάστηκε από τα άσματα της Μπεζαντάκου. Το επιτελείο των προπογανδιστών του Μαξίμου αποφάσισε, εκτός των άλλων, ο Καραμανλής να εμφανιστεί μερικές φορές και να δίνει την εντύπωση ενός στιβαρού γηγέτη, ο οποίος αγρυπνεύ και ελέγχει τα πάντα, γ' αυτό και είναι σε θέση να διαβεβαιώσει ότι, παρά το αιστάθες διεθνές οικονομικό περιβάλλον, κανένας κίνδυνος δεν υπάρχει για τον ελληνικό λαό.

Αν επρόκειτο μόνο για τις τρέχουσες πολιτικές ανάγκες ενός καταρρέοντος πρωθυπουργού, δε θα το σχολίαζαμε. Ομως, έχουμε να κάνουμε με κάτι περισσότερο. Ο Καραμανλής μοιράζει «πέτσινες» διαβεβαιώσεις, με σκοπό να καλλιέργησε έναν κλίμα απατηλού εφησυχασμού, καθηγάνωντας έτσι τους εργαζόμενους και αφήνοντάς τους εντελώς ανυποψίαστους για τις συνέπειες της κρίσης που οι ίδιοι θα πιληρώσουν.

Είναι πραγματικά αστείο, οι θιασώτες της «παγκοσμιοποίησης» και των «ανοιχτών αγορών» να υποστηρίζουν ότι ο ελληνικός καπιταλισμός, ένα σύστημα πλήρως εξαρτημένο από τα ιμπεριαλιστικά οικονομικά (και όχι μόνο) κέντρα, θα πραμείνει μια νησιώδη ηρεμίας και ασφάλειας σ' ένα φουρτουνιασμένο πελάγος, όπου κολοσσοί καταρρέουν και άλλοι συγχωνεύονται, οι ρυθμοί ανάπτυξης πέφτουν κατακόρυφα, ενώ πανίσχυρες κυβερνήσεις σπεύδουν να ενισχύσουν με τρισκεκτομμύρια δολάρια και ευρώ τις μεγάλες επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα, τους leaders του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Η κρίση δεν απειλεί απλά τον ελληνικό καπιταλισμό, έχει αρχίσει να τον χτυπάει άγρια. Καταρχάς, το δημόσιο χρέος αυξάνεται, γεγονός που σημαίνει ότι θα μεγαλώσει το δημόσιο έλειμμα, το οποίο τροφοδοτείται και από τη μείωση των φορολογικών εσόδων, λόγω της πτώσης της οικονομικής δραστηριότητας. Δεδομένου ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να μην επιβαρύνει φορολογικά τους καπιταλιστές, ενώ οι δυνατότητες των εργαζόμενων και των μεσαίων στρωμάτων, επί των οποίων επιπίπτει και πάλι ο φορολογικός πλεκτός, δεν είναι απεριόριστες, το ελλειμμα θα μεγαλώσει, θα απατηθεί αύξηση του δανεισμού και θ' ανοίξει νέος φαύλος κύκλος. Πρακτικά, αυτό θα σημάνει νέους φόρους και μεγαλύτερη λιτότητα στις κοινωνικές δαπάνες.

Η βιομηχανική παραγωγή ήδη πέφτει με γοργό ρυθμό από την αρχή του έτους. Παράλληλα, συρρικνώνεται όλη η οικονομική δραστηριότητα (ο στόχος για το ρυθμό ανάπτυξης έχει ήδη αναθεωρηθεί προς τα κάτω). Το 2009 θα είναι χειρότερο και το 2010 (για το οποίο κανείς δε συζητά) ακόμη χειρότερο, δεδομένου ότι η κρίση στην Ελλάδα χτύπησε αργότερα. Οι εξαγωγές πέφτουν, αφού η παγκόσμια αγορά στενεύει. Οι εισαγωγές θα αυξηθούν αναπόφευκτα και σε μονοπαλιακές τιμές. Μ' αυτό τον τρόπο προσπαθούν τα μονοπάλια να αντισταθμίσουν τις απώλειες που τους επιφέρει η κρίση. Αυτά σημαίνουν αύξηση της ανεργίας, από τη μια, και κύματα ακρίβειας, από την άλλη.

Αφήσαμε τελευταίο το χρηματοπιστωτικό τομέα. Είναι απίθανο να μείνει ολόβητος, δεδομένου ότι έχει ανοιχτεί στις αγορές των λεγόμενων «τοξικών προϊόντων», ενώ είναι διασυνδεδεμένος με όλες τις κλυδωνιζόμενες τράπεζες των ιμπεριαλιστικών χωρών. Θυμίζουμε ότι η MIG των «πετρελαιάδων» του Κόλπου ήδη ανακοίνωσε αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου, για να εκμεταλλευτεί ευκαιρίες εξαγορών στον τραπεζικό τομέα, όπως ανακοίνωσε (λέγεται, ότι το καμπανάκι χτύπα ήδη για την Πειραιώς). Ακόμα, όμως, κι αν δεν καταρρέουσε κάποια τράπεζα, οι συνέπειες από τη διεθνή κρίση θα είναι συντριπτικές και οι τράπεζες θα πρέπει να βγάλουν τα σπασμένα, πρώτο από το κράτος-πελάτη και δεύτερο από τα λαϊκά νοικοκυριά. Το κόστος του δανεισμού είναι ήδη αβάσταχτο, καθώς τα νοικοκυριά αντιστέμπισαν τις απώλειες εισοδήματος των τελευταίων ετών καταφεύγοντας στα κάθε είδους καταναλωτικά δάνεια και τις πιστωτικές κάρτες. Η κατάσταση θα γίνει ακόμη πιο δραματική στις συνθήκες της αύξησης των επιποκίων, τις ακρίβειας, της δημοσιονομικής λιτότητας και της αύξησης της ανεργίας, που θα περιορίζει το διαθέσιμο εισόδημα των λαϊκών νοικοκυριών. Ο περιορισμός αυτού του εισοδήματος θα οδηγήσει σε κάθετη πτώση της καταναλωτικής, η οποία θα φέρει παραπέρα μείωση της οικονομικής δραστηριότητας και, επομένως, αύξηση της ανεργίας.

κής Καβάλας, με τις οποίες διακοπτόταν προσωρινά και οριστικά η λειτουργία τεσσάρων επιχειρήσεων αλιευτικών προϊόντων και έτσι έθεσε σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία. Δεύτερο, δεν επέβαλε πρόστιμα στον εκπρόσωπο σφαγείου στην Καβάλα που παραβίασε την εθνική και κοινωνική νομοθεσία. Τρίτο, μετέθ

Εκρηκτική η κατάσταση στην Υγεία

Τα 4,5 δισ. ευρώ έχουν φτάσει πάλι τα χρέη των νοσοκομείων προς τους βιομήχανους και εισιγωγείς φαρμάκων και λοιπών υλικών. Το έργο που παίζεται αυτές τις μέρες το έχουμε ξαναδεί. Οι φαρμακάδες απειλούν ότι θα κλείσουν τη στρόφιγγα, η κυβέρνηση ξεκινά συζητήσεις μαζί τους, κλείνουν κάποια συμφωνία για αποπληρωμή σε δόσεις και ξεκινούν από την αρχή, για να προκύψει το ίδιο πρόβλημα μετά από ένα-δυο χρόνια. Στο μεταξύ, οι φαρμακάδες κοστολογούν τα φάρμακα ανεξέλεγκτα (το πιο χαρακτηριστικό κόλπο είναι να μετονομάζουν ένα φάρμακο και να το πωλούν σε πολλαπλάσια τιμή) και κερδοσκοπούν σε βάρος του κράτους και των ασφαλιστικών ταμείων.

Στα νοσοκομεία η κατάσταση έχει γίνει ασφυκτική, λόγω της κρατικής υποχρηματοδότησης και των τεράστιων ελλείψεων σε προσωπικό. Εργαζόμενοι και γιατροί κάνουν κινητοποιήσεις, αλλά το αυτί του Αθραφόπουλου δεν ιδρώνει. Αυτός εμφανίζεται δημόσια μόνο για να φτιάξει το αρχηγικό του προφίλ και όχι για να μιλήσει για τα θέματα του υπουργείου που διευθύνει. Μετά την απεργία που πραγματοποίησαν οι νοσοκομειακοί γιατροί την περασμένη εβδομάδα, στάση έκαναν τη Δευτέρα εργαζόμενοι και γιατροί στο «Αττικό», ζητώντας την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη των κενών και την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων από υπερωρίες και εφημερίες των γιατρών. Την Πέμπτη στάση εργασίας πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι στον «Ευαγγελισμό» (έχουν αποφασίσει μία αικόμη την ερχόμενη Πέμπτη), ζητώντας κάλυψη των 1.350 κενών οργανικών θέσεων, ένταξη στα ΒΑΕ και αυξήσεις στους μισθώντς. Την ίδια μέρα τρίωρη στάση αποφάσισε η ΕΙΝΑΠ (νοσοκομειακοί γιατροί Πειραιά).

Με τέτοιο χάλι του κρατικού συστήματος Υγείας εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε γιατί η Ελλάδα έχει φτάσει στις πρώτες θέσεις της κατά κεφαλήν ιδιωτικής δαπάνης Υγείας και γιατί ξένοι όμιλοι έρχονται και επενδύουν συνεχώς σε ιδιωτικά νοσοκομεία και διαγνωστικά κέντρα. Το ίδιο το κράτος, τα ασφαλιστικά ταμεία, έχει γίνει ο καλύτερος πελάτης των καπιταλιστών της Υγείας, κρατώντας επίτηδες σε άθλιο επίπεδο τις κρατικές δαπάνες. Χωρίς να λογαριάσουμε, βέβαια, το φακελάκι που έχει γίνει καθεστώς και με το οποίο βολεύεται το μεγαλύτερο μέρος των γιατρών, έχοντας βουτηχτεί στη διαφθορά και στην αναξιοπρέπεια. Μια μειοψηφία γιατρών είναι αυτή που αντιστέκεται, βάζοντας πάνω απ' όλα τους αισθενείς. Αυτή η μειοψηφία είναι που προσπαθεί να οργανώσει ογώνες, με βασικό αίτημα το δικαίωμά τους να ζουν αξιοπρεπώς από το μισθό τους και να εργάζονται ανθρώπινα. Γι' αυτό και πρέπει να στηρίξουμε αυτούς τους ογώνες, γιατί ξεφεύγουν από το όποιο κλαδικό πλαίσιο.

«Τεστ αυτογνωσίας» για να μην αναζητούν όλοι το πανεπιστήμιο

Ηνέα «μεταρρύθμιση» στο Εξεταστικό, που προαναγγέλλει δύτι θα δρομολογήσει το υπουργείο Παιδείας, θα έχει ως απαραίτητο συστατικό στοιχείο την αποκαρδίωση των παιδιών από την τρυφερή εφηβική ηλικία και τελικά την παραίτησή τους από την προσπάθεια να μπουν σε κάποια πανεπιστημιακή σχολή. Το ρόλο αυτό θα αναλάβει να ταΐζει το «τεστ αυτογνωσίας», στο οποίο θα υποβληθούν οι μαθητές του λυκείου, ενώ παράλληλα θα βομβαρδίζονται από τις σχετικές οδηγίες που θα τους δίδονται μέσω του αναμορφωμένου μαθήματος του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού. Ταύτα εξήγειλε ο Στυλιανίδης ότι θα ρίξει στο τραπέζι του «διαλόγου» για την αλλαγή στο εξεταστικό, που θα ξεκινήσει αυτή τη χρονιά. Αντί να «ουζητάμε» (τρόπος του λέγειν βεβαίως, αφού το σχολείο έχει προκαθορισμένο ρόλο στον καπιταλισμό) για το πώς το σχολείο θα δίνει περισσότερες και στέρεες γνώσεις στα παιδιά, πώς θα φέρει κοντά στη γνώση ακόμα κι αυτά που αντιμετωπίζουν

δυσκολίες, πώς θα γίνει χώρος χαράς, δημιουργικής γνώσης και ανακάλυψης των ιδιαίτερων κλίσεων και ταλαιπωριών με στόχο να ολοκληρωθούν ως προσωπικότητες πώς θα παρακινήσει τα παιδιά να αναζητήσουν την επιτυχία στημονική γνώση στα παιχνίδια πιστήματα (ακόμη κι αν δε εξασκήσουν σχετικό επάρχον γελμα), «συζητάμε» για τη πώς θα βρούμε μηχανισμούς και τερπίπια ώστε σ' αυτή τη τρυφερή ηλικία, που ακόμη δεν έχουν διαμορφωθεί ως προσωπικότητες, να αποκτήσουν «αυτογνώσια». Αντ

λαμβάνεθε τι «αυτογνωσία» θα αποκτήσει το παιδί του εργάτη, του φτωχού αγρότη, του απλού εργαζόμενου και ποιος τελικά θα βγει κερδισμένος από αυτές τις διαδικασίες που θελουν να δρομολογήσουν στο λύκειο; Τελικός πάντοτε σκοπός, από τον οποίο δεν παρεκκλίνει ούτε κατά κεραία και αυτή η κυβέρνηση, η ανακοπή της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Γιούλα Γκεσούλη

Η αλήθεια είναι μαύρη

Το σημείωμα αυτό δέστε το σε συσχετισμό με το σχόλιο για το «τεστ αυτογνωσίας» που σκοπεύει η κυβέρνηση να εισάγει στο λύκειο. Και αυτό γιατί μια από τις συνέπειες της «αυτογνωσίας» θα είναι η προσφυγή στην Τεχνικοεπαγγελματική Εκπαίδευση (ΤΕΕ). Η ΤΕΕ υπήρξε από τα γεννοφράσκια της ο καιάδας για τα στρατητοσαρισμένα όνειρα των παιδιών της εργατικής τάξης, το αμορτισέρ που συγκρατούσε τους κοινωνικούς κραδασμούς από το ξεπέταγμα των λαϊκών λύκειων, την προσφυγή στην παραγωγή, την μετονομασία της Γερμανίας σε Επαγγελματική Τεχνολογία (Επαγγελματική Τεχνολογία ή Πλαίσιο Παιδείας).

των παιδιών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων από το λύκειο. Στα χρόνια της λει- τουργίας της υπέστη άπειρα φτιασιδώματα απ' όλες τις κυβερνήσεις, ώστε να κατα- στεί κάπως περισσότερο ελ- κυστική και να συνεχίζει να παραπλανεί την «πελατεία» της. Πρόσφατο «ρεκτικό» η μετονομασία των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαίδευ- τηρίων σε ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ (Επαγγελματικά Λύκεια, Επαγγελματικές Σχολές). Στο πλαίσιο αυτό, το υπουργείο Παιδείας, προγματοποίησε

ημερίδα στα Χανιά με θέμα την «Ευαισθητοποίηση-εντοπισμό και μέρωση του κοινωνικού συνόλου για το ρόλο της ΤΕΕ».
Στην ημερίδα, περίσσεψαν σε μεγαλοστομίες από τον υφυπουργό Λυκουρέντζο για την «μεγάλες δυνατότητες της επαγγελματικής εκπαίδευσης», που είναι «η ασφαλής στερητική προϋπόθεση για να χτυπηθεί οριστικά το νοσηρό φαινόμενο της ανεργίας». Η αλήθεια, βέβαια, είναι πολύ μακριά και είναι μαύρη. Προσφατη έρευνα του Γαιδαγώγικου Ινστιτούτου για τους

■ Κενά και προβλήματα παρά τις διαψεύσεις

Ο Στυλιανίδης αποκάλεσε συνδικαλιστική...επινόηση την επίκληση κενών στα σχολεία. Τρεις εβδομάδες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.ΕΚ. Σωτηρίου καταγράφει τα κενά και τα προβλήματα στην περιοχή του 2ου Γραφείου Π.Ε. Ανατολικής Αττικής. Έχουμε και λέμε: 14 κενά σε δασκάλους (τα περισσότερα από την έναρξη των μαθημάτων και αυτά σύμφωνα με αυτά που ζητά το ίδιο το Γραφείο), 16 κενά σε εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων (9 Φ.Α, 2 Αγγλικών, 5 Μουσικής), 8 κενά στα 30 νηπιαγωγεία της περιοχής (ιδιαίτερα δραματική η κατάσταση στο Λαύριο). Οργιάζει δε η υποχρεωτική ανά-

Ετοι θα 'πρεπε να ονομάζεται το ευ-
ρωπαϊκό πρόγραμμα που πρωθεί-
ται στη χώρα μας αυτόν τον καιρό, με
σκοπό -όπως υποστηρίζεται- να κάνει
τους νέους περισσότερο ανταγωνιστι-
κούς. Το «εκπαιδευτέί» επιδοτεί το 90%
του κόστους των σπουδών για πιστο-
ποίηση γνώσεων Η/Υ σε 60.000 φοιτητές
από τους συνολικά 200.000 δικαιούχους.

Αδικία; Επιφρανειακά ναι, ουσιαστικό όχι. Οσοι πάρουν την πιστοποίηση απλώς θα χάσουν το χρόνο τους, αφού στο τέλος θα έχουν ένα κωλύχαρτο που δε θα πιστοποιεί τίποτα. Οσο για τις γνώσεις που θ' αποκτήσουν, ας μη τα συζητάμε. Η εκπαίδευση περιλαμβάνει

Εκ-παιδεύτείτε

κάπτοια στοιχειώδη προγράμματα, που τα μαθαίνουν πλέον οι έφηβοι από το γυμνάσιο (και μόνοι τους). Οι άλλοι, οι «αδικημένοι», δε θα χάσουν και τίποτα. Το σίγουρο είναι ότι όλοι θα βγουν το ίδιο φτηνούς και ευέλικτοι στην αγορά εργασίας.

Το μόνο που πιστοποιείται είναι η ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της γνώσης. Οι φροντιστηριάδες είναι αυτοί που «ρίχνουν άδεια» (εμπορεύονται στείρα γνώση) «και πάνουν γεμάτα» (αρκετές χλιόδες ευρώ). Γ' αυτό και έχουν καταχαρεί με το νέο κόλπο που βρέθηκε για να «μαστήσουν» μπόλικο παραδάκι, επεκτείνοντας τις μπίζνες τους.

Ο καλός Δαπίτης

Δυστυχώς, ο περιορισμένος χώρος δεν μας επιτρέπει να παραθέσουμε ολόκληρο το ευαγγέλιο του καλού Δασπίτη. Το εσωτερικό έγγραφο της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης, που δίνει οδηγίες για το πώς πρέπει να γίνεται το «καμάκι» στους πρωτοετείς που πάνε για εγγραφή:

καμουφλάζ για να μη φαίνεται ότι ανήκουν σε παράταξη, εξυπηρέτηση στις γραφειοκρατικές διαδικασίες, πρόσκληση μετά για καφέ, καθόλου άνοιγμα πολιτικής συζήτησης κ.λπ. Για γκομένισμα δε λέει, αλλά αυτό εξυπακούεται, κυρίως για το θηλυκό φύλο (τα πάντα στην υπηρεσία)

της γαλάζιας ιδέας).
Βέβαια, τα ίδια κάνουν
και άλλοι, όμως δε βγαίνουν
και να τα γράψουν στο
χαρτί. Φαίνεται πως οι Δα-
πτίτες είναι μπούφοι και
χρειάζονται γραπτές οδη-
γίες. Πάντως, με τέτοια συ-
νωμοτική δράση, μια χαρά
εκπαιδεύονται για αυρια-
νοί ρουφιάνοι.

Μυρίζει εκλογές πια...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Ομως ο Καραμανλής είναι πλέον όμηρος και των «νταβα-τζήδων» (πόσο θα ήθελε να μην είχε ποτέ εκστομίσει αυτή τη λέξη, αλλά ας όψουνται τα κεμπτάπ του Μπαϊρακτάρη). Ξέρει πολύ καλά ότι μπορούν να του τη στήσουν ανά πάσα στιγμή και να τον γκρεμίσουν από την εξουσία εν ριπή οφθαλμού. Επομένως, είναι αναγκασμένος να ρίξει στα πόδια τους τα τελευταία ψήγματα σχετικής ανεξαρτησίας που του είχαν απομείνει. Οπως ακριβώς έκανε ο Σημίτης το 2003. Έχει, όμως, και την πείρα του Σημίτη που αναγκάστηκε τελικά από τους πάτρονές του να παραιτηθεί και να δώσει το δαχτυλίδι στο Γιωργάκη.

Στο μέγαρο Μαξίμου επικρατεί πανικός. Προς στιγμήν πίστεψαν, μετά τη θεατρική τσαμπουκαλίδικη εμφάνιση του Καραμανλή στην ΚΕ της ΝΔ, ότι έξασφάλισαν μια περίοδο εσωκομματικής ηρεμίας.

πίστεψαν, μετά τη θεατρική τοαμπουκαλίδικη εμφάνιση του Καραμανλή στην ΚΕ της ΝΔ, ότι εξασφάλισαν μια περίοδο εσωκομματικής ηρεμίας. Ομως –φευ!– η χαρά τους κράτησε μόλις μια μέρα. Ακολούθησαν ο τυρώνας Γιαννόπουλος, ο κυκλώνας Δαιλάκης και ακόμα δεν ξέρουν ποια... καιρικά φαινόμενα θα τους χτυπήσουν τις επόμενες μέρες. Οι εντυπώσεις από το θέατρο της ΚΕ εξανεμίστηκαν εν ριπή

οφθαλμού. Επειδή, λοιπόν, ο πτωνικός είναι κακός σύμβουλος, κάνουν σπασμωδικές κινήσεις (ακόμα και η διαγραφή Δαιλάκη έγινε με τρόπο σπασμωδικό, αφού πίστεψαν ότι θα παραιτηθεί, όπως δήλωνε, και στο τέλος των άκουσαν να τους λέει «πτητις», με αποτέλεσμα να τρέχουν και να μη φτάνουν). Ιδίως ο Ρουσόπουλος, που έχει να αντιμετωπίσει και προσωπικό πρόβλημα πολιτικής επιβίωσης (φοβάται ότι οι «βαρόνοι» θα πείσουν τον Καραμανλή να τον θυσιάσει ως Ιργάνεια). Διάφορα παπογαλάκια στα ΜΜΕ ειδοποιήθηκαν να βάλουν μπροστά τις θεωρίες συνωμοσίας: «δε μπορεί ο Δαιλάκης να ενήργησε μόνος του», «κάπι Ερντογάν θα είναι ο νέος Συμπιλίδης» και άλλα παρόμοια. Εφτάσει στο σημείο να βάλει τον κουμπάρο του το Δελατόλλα να γράψει στο «Ποντίκι» ολόκληρο πολιτικό μυθιστόρημα για μυστικό δεύτυνο Αβραμόπουλου, Ντόρας, Σουφλιά (με εκπρόσωπό του τον Αρούλη), Κακλαμάνη, Μεϊμαράκη και Σαμαρά, στο σητί του Σαμαρά στο Κολωνάκι, όπου αποφάσισαν να «φάνε» τον Καραμανλή και να στηρίξουν όλοι

Η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί να μας τείσει ότι το πρόβλημα της κυβέρνησης είναι η «εσωστρέφεια», ότι το πρόβλημα του Καραμανλή είναι τα «απειθαρχα» στελέχη του και επομένως, με τον τασμπουκά, με τις απειλές και με καμιά διαγραφή όλα θα διορθωθούν. Ακόμα κι αυτό να γίνοταν, όμως (που δεν γίνεται), τίποτα δε θα λυνόταν. Γιατί το πρόβλημα του Καραμανλή και της κυβέρνησης είναι η απώλεια της λαϊκής εμπιστοσύνης. Οταν δε μπορείς να πετάξεις ούτε μερικά ψίχουλα (και δε μπορείς, γιατί δε θελεις να βάλεις έστω και λίγο χέρι στην αποθρασυμμένη πλουτοκρατία), ενώ αντίθετα πάρνεις το ένα αντιλαϊκό μέτρο μετά το άλλο, φέρνεις το λαό απέναντί σου. Αυτό αντανακλάται στο εσωτερικό του κόμματός σου και έχεις όλα αυτά τα φαινόμενα που χαρακτηρίζονται «εσωστρέφεια», ενώ στην πραγματικότητα είναι «εξωστρέφεια». Το κομματικό δυναμικό διχάζεται, ψάχνει διέξodo για την εκλογική επιβίωση κι αυτό μπλέκεται με τις απομικές φιλοδοξίες και το «οσωζών εαυτόν οσθείτω» που επικρατεί σ' αυτές τις περιστάσεις.

Τι εργαλεία έχει ο Καραμανλής για να αλλάξει την κατάσταση; Τα προπαγανδιστικά εργαλεία εξαντλήθηκαν. Αποκλείεται να εμφανιστεί ξανά σαν «ο κυριάρχος του παιχνιδιού». Εξαντλήθηκαν και οι θε-

ατρικές εμφανίσεις. Τον έχουν μάθει οι πάντες πλέον. Ξέρουν κάθε χειρονομία, κάθε σύσταση του προσώπου, κάθε μούτα. Το μόνο που του μένει είναι να βρει ένα «διάλειμμα» και να πάρει σε εκλογές. Γιώς μπορεί να είναι το διάλειμμα; Να μπει πιεζεται από κάποιο σκάνδαλο, να πετάξει κάνα φιλανθρωπικό βοήθημα (π.χ. το «ταμείο κοινωνικής αλληλεγγύης»), ενδεχομένως και καμιά «εθνική επιτυχία» (στο «Μακεδονικό»). Θα κερδίσει; Δεν είναι καθόλου στήγουρος. Έχει σαν καβάντζα όμως, το ότι κυβερνητική συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ωριμάσει. Ετσι, μπορεί είτε να καταφύγει σε συνεργασία με το ΛΑΟΣ, είτε να πάει σε επαναληπτικές εκλογές με την ελπίδα ότι θα τις κερδίσει αυτός (μαζί με το μπόνους των επιπλέον 10 εδρών), εμφανίζομενος ως ο μόνος που μπορεί να δώσει αξιόπιστη λύση και να μη «καταρακυλήσει» η χώρα σε «ακυβερνήσια».

Στην αντίπερα όχθη οι Πασούκοι δείχνουν πιο συστειρωμένοι από κάθε άλλη φορά. Η συγκυρία τους χαμογελά και γενική τακτική τους είναι αρκετά μελετημένη. Καταρχάς, δε σηκώνουν τους τόνους έναντι της κυβέρνησης, δεν σπεκουλάρουν πάνω στα εσωκομματικά της προβλήματα, για να αποφύγουν να ενεργοτοιχίσουν τα δεξιά ανακλαστικά που συστειρώνουν τη βάση της ΝΔ. Εμφανίζονται ως «υπεύθυνη δύναμη» που δε χαίρεται από τα προβλήματα της ΝΔ, αλλά θλίβεται διότι αυτό τα προβλήματα «τα πληρώνει ο λαός και ο τόπος». Ταυτόχρονα, περιορίζουν όσο μπορούν την αυτιταισθέσεα στα

ρουν την αντιπαράσυστη πρόσωπα και τις ικανότητες διοχείρισης που διαθέτουν. Τα μήνυμα που εκπέμπουν είναι και προς την πλουτοκρατία, μια κυβέρνηση με τόσα προβλήματα δε μπορεί να διοχειριστεί αποτελεσματικά την κρίση και το σύστημα διατρέχει τον κίνδυνο να κάνει υποχωρήσεις σε κρίσιμα μέτωπα, προκειμένου να εισπράξει εκλογικό όφελος. Παράλληλα, τα ΠΑΣΟΚ αποφεύγει να εμφανιστεί σε μέτωπα που ανοίγονται, όπως αυτό της Ολυμπιακής για παράδειγμα κατονίζει συνεχώς ότι χρειάζεται «διάλογος» για να στείλει το μήνυμα ότι μόνο αυτό μπορεί να εξασφαλίσει κοινωνική ειρήνη, εν αντιθέσει με τη ΝΔ που ξεσηκώνει τον κόσμο και διασπορεύει την... κοινωνική συνοχή. Κι όπως όλα δείχνουν, μιντιακά το παιχνίδι έχει κερδίθει.

■ Δήμος Καληθέας

Καινούργιο άδειασμα στους εργαζόμενους

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε για τις κινητοποιήσεις στο Δήμο Καλλιθέας, που είχαν για στόχο το κλείσιμο των δημοτικών επιχειρήσεων και το πέρασμα όλων των εργαζόμενων στις υπηρεσίες του Δήμου. Υπογραμμίζαμε τα κύρια δεδομένα που ήταν: α) η αγωνιστική διάθεση των εργαζόμενων στις δημοτικές επιχειρήσεις, β) η γραφειοκρατικοποίηση του συλλόγου υπαλλήλων, που συνέβαλε στην παθητικότητα των μόνιμων εργαζόμενων, γ) ο σκληρός αντεργατισμός του δήμαρχου Ασκούνη (μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη), που έχει παίξει ειδικό ρόλο, με «πολύπλευρες» δραστηριότητες, στο ξεδόντιασμα του συλλόγου. Λέγαμε ότι οι εργαζόμενοι στις δημοτικές επιχειρήσεις είχαν υποχρεώσει το σύλλογο να πάρει αγωνιστικές αποφάσεις που είχαν στριμώξει το δήμαρχο, ο οποίος για να ξεγλιστρήσει και να περάσει τις αντεργατικές του επιλογές είχε βάλει έκτακτο δημοτικό συμβούλιο την Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου.

Στην πορεία της κινητοποίησης. Εκείς –οι «Έκτας των τεχνών» – ζητήσαμε η συζήτηση να έχει χαρακτήρα ανοιχτού ΔΣ για να παρθούν συγκεκριμένες αποφάσεις. Προτείναμε την 24ωρη κατάληψη του γκαράζ –για να μη βγει κανένα απορριμματοφόρο– και κατάληψη του δημαρχείου την κρίσιμη μέρα, την Τρίτη. Η μεγάλη πλειοψηφία των παρευρισκόμενων –κυρίως των εργαζόμενων στις δημοτικές επιχειρήσεις– συμφωνούσε με την πρότασή μας, αλλά η πρόταση δεν έγινε δεκτή, με το πρόσχημα να αφήσουμε τη δυνατότητα του... αιφνιδιασμού στο διοικητικό συμβούλιο (αν γινόταν ψηφοφορία θα πέρναγε σίγουρα).

Στη συζήτηση που ακολουθεί, οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων που ταίρινουν το λόγο, ο εκπρόσωπος της ΠΟΕ-ΟΤΑ και οι δύο παρατάξεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς στο δημοτικό συμβούλιο (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ) στην κυριολεξία κάνουν φύλλο και φτερό τα επιχειρήματα του Ασκούνη. Όλα φαίνονται να πάνε πρίμα. Αμ δε. Ο Ασκούνης ξέρει καλά με ποιους έχει να κάνει. Κωλυσιεργεί τη διαδικασία για να φύγουν όσο γίνεται περισσότεροι εργαζόμενοι και γύρω στις 3 τα ημιερώματα δηλώνει ότι βάζει σε ψηφωφορία την

Ας δούμε λοιπόν πως κύλησαν τα πράγματα από το Σάββατο που κυκλοφόρησε η «Κ».

Την Κυριακή ο σοσιαλιστής Ασκούνης κάλεσε το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου και το μάλωσε για τις κινητοποιήσεις που είχαν εξαγγελθεί, δίνοντας ένα ρεσιτάλ αντεργατικής ηλιθιότητας. Το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου, αντί να σηκωθεί να φύγει, καθόταν και ανέχοταν το αντεργατικό παραλήρημα του Ασκούνη. Εντωμεταξύ, ο δήμαρχος είχε βάλει μπροστού το μηχανισμό του σε μια προσπάθεια να παραμυθιάσει και να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους. Τα τηλέφωνα έπεφταν βροχή, κυρίως στα μέλη του ΠΑΣΟΚ, αλλά και σε άλλους εργαζόμενους.

Τρίτη 30/9. Το πρωί η απεργία πήγε πάλι πολύ καλά. Στη συγκέντρωση που έγινε, εκτός από τους γνωστούς ανέξοδους αγωνιστικούς δεκάρικους, τονίστηκε η ανάγκη της παρουσίας όλων στο δημοτικό συμβούλιο που ξεκίναγε στις 8 μμ. Τρίτη απόγευμα, 7.30 μμ συγκέντρωση έξω από το δημαρχείο. Σύσσωμοι σχεδόν οι εργαζόμενοι στις δημοτικές επιχειρήσεις, παρά τους εκφρισμούς των παρατρέχανεν, καμιά ογδονταριά μόνιμοι υπάλληλοι και συμπαραστάτες οι οργανώσεις του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ στην Καλλιθέα (διά γυμνού οφθαλμού ορατή η κρίση των πολιτικών οργανώσεων για να υλοποιηθούν την απόφαση που έχει παρθεί. Και ξαφνικά, ο πρόεδρος του συλλόγου (ΚΚΕ) καλεί μάζωξη του ΔΣ -χωρίς να φωνάξει ούτε τους εκπρόσωπους των εργαζόμενων στις δημοτικές επιχειρήσεις- και σε ένα λεπτό αποφασίζεται ομόφωνα να μη γίνει κατάληψη, γιατί είχαν μείνει λίγοι εργαζόμενοι!!! (οι οποίοι είχαν μείνει ακριβώς γι' αυτό το λόγο). Ούτε το ΚΚΕ, όμως, ούτε οι άλλοι είχαν κάνει την παραμικρή προσπάθεια να κρατήσουν τον κόσμο. Ο Ασκούνης το έπιασε στον αέρα το κλίμα. Γρήγορα-γρήγορα πέρασε στις ψηφοφορίες, χωρίς να υποχρεωθεί να δεσμευτεί, για όλη μια

Τη Δευτέρα ξεκίνησε η 48ωρη απεργία στις δημοτικές επιχειρήσεις, με αποχή από την εργασία του μόνιμου προσωπικού. Η απεργία στις δημοτικές επιχειρήσεις είχε καθολική επιτυχία. Στις 9 το πρωί έγινε συγκέντρωση έξω από το δημαρχείο. Μετά είχε γενική συνέλευση. Η γενική συνέλευση, παρά την αρκετά μεγάλη συμμετοχή των εργαζόμενων από τις δημοτικές επιχειρήσεις, δεν είχε την προβλεπόμενη απαρτία. Ελείπαν γύρω στους 30 εργαζόμενοι. Αυτό βόλευε και την ΠΑΣΚΕ και την Ενότητα (ΚΚΕ). Τη μεν ΠΑΣΚΕ γιατί ο Ασκούνης της είχε τραβήξει όγρια τα αυτιά, τη δε Ενότητα γιατί με αποφάσεις μόνο του ΔΣ του συλλόγου θα μπορούσε να κινείται καλύτερα, χωρίς επικίνδυνους «τυχοδιωκτισμούς». Η παρουσία όμως 200 και πλέον εργαζόμενων επέβαλε την συζήτηση μεταξύ των παρευρισκόμενων σχετικά με νώσεων). Είχαν φέρει μικροφωνική, μοίραζαν προκηρύξεις συμπαράστασης, όλα καλά. Ξεκίναει η συνεδρίαση του δημοτικού συμβούλιου, τίγκα το αμφιθέατρο. Ο Ασκούνης ξεκαθαρίζει ότι αν το διοικητικό συμβούλιο δηλώσει ότι θα κάνει κατάληψη, αυτός δε θα πάρει απόφαση, δε θα φέρει τα ΜΑΤ, αλλά με έναν τρόπο (δεν τον λέει) όσοι κάνουν κατάληψη θα έχουν κάποιες συνέπειες. Μετά εκφωνεί τον πανηγυρικό του. Ο χώρος δεν επιτρέπει να παρουσιάσουμε ρεπορτάζ του αντεργατικού και αντιδραστικού κρεσέντο (θα κυκλοφορήσει σύντομα η «Ανάσα»). Η ουσία είναι ότι στριμωγμένος από την κινητοποίηση –την ώρα που θέλει να πάει για βουλευτής και δε θέλει να τσαλακώσει το προφίλ του, ούτε να χάσει ψήφους– κάνει δυο ψιλοπαραχωρήσεις. Προσθέτει στο καταστατικό των δημοτικών επιχειρήσεων ότι αυτές θετά να δεσμευτεί –για αλλη μια φορά έστω– στις ψιλοπαραχωρήσεις που είχε κάνει στην αρχή. Ούτε καν του ζητήθηκε να το κάνει από τον πρόεδρο του συλλόγου, που τον εκλιπαρούσε να μη πάρει απόφαση. Πήρε απόφαση και τα μάζεψε και έφυγε μαζί με τους δικούς του μες στην καλή χαρά, αφού σε καμιά περίπτωση δεν περίμενε ότι θα τη βγάλει τόσο καθαρή.

Έω, βέβαια, έπεσαν αρκετά καντήλια από τους εργαζόμενους στα μέλη του διοικητικού συμβούλιου. Εκείνοι που δεν ίρωσε τους αυτί τους ήταν οι της παράταξης του ΚΚΕ. Λες και δεν έγινε τίποτα. Εδειξαν με τη στάση τους ότι διαφωνούσαν με τις καταλήψεις και έκαναν την παλαβή για να μη γίνουν. Τα πολιτικά συμπεράσματα δικά σας. Ο αγώνας και στο Δήμο Καλλιθέας και παντού συνεχίζεται, για να πάρουν οι εργαζόμενοι την υπόθεση στα χέρια τους.

μπορούν να κλείσουν μόνο με ομόφωνη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και δηλώνει ότι στις νέες δημοτικές επιχειρήσεις οι εργαζόμενοι θα πληρώνονται σύμφωνα με τις συλλογικές συμβάσεις που υπογράφει η ΠΟΕ-ΟΤΑ για τους ασφιστού χρόνου εργοζόμενους στους οργανισμούς των δήμων (τώρα στις δημοτικές επιχειρήσεις πληρώνονται με τις συμβάσεις της ΓΣΕΕ και ίσως λίγο παραπάνω).

Στη συζήτηση που ακολουθεί, οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων που παίρνουν το λόγο, ο εκπρόσωπος της ΠΟΕ-ΟΤΑ και οι δύο παραπάξεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς στο δημοτικό συμβούλιο (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ) στην κυριολεξία κάνουν φύλλο και φτερό τα επιχειρήματα του Ασκούνη. Ολα φαίνονται να πάνε πρίμα. Αμ. δε. Ο Ασκούνης ξέρει καλά με ποιούς έχει να κάνει. Κωλυσιεργεί τη διαδικασία για να φύγουν όσο γίνεται περισσότεροι εργαζόμενοι και γύρω στις 3 τα ξημερώματα δηλώνει ότι βάζει σε ψηφοφορία την πρότασή του. Στην αιθουσα έχουν μείνει 30 τουλάχιστον εργαζόμενοι για να ματσούσουν

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.

Ακρως σοβαρή πλακίσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Καθόσον η αυτού παναγιότης ο Παναγιώτης [ή Ζορό ή Μεγαλέξανδρος] μας έχει ακόμα στην αναμονή, και οι on camera υλακές της αυτού παναγιότητος είναι σε ύφεση, ας ασχοληθούμε με ήσσονος σημασίας ζητήματα. Σήμερα λοιπόν είναι μια ιστορική μέρα, καθ' ην εορτάζονται παγκοσμίως τα ζώα, των οποίων –ως γνωστόν– ο άνδρωπος

Φυσικά και προχωρούν όλες οι έρευνες

που επιλαμβάνεται των οδικών ατυχημάτων και βοηθά στην αποσυμφόρηση του έργου της αστυνομίας, ώστε να μπορεί εκείνη να επιδίδεται απερίσπαστη στο κοινωνικό έργο της [ή Αλέκα είμαι ρε ωύπστη μου;].

Εχει πάντως μια μανία με τους «αυτοαποκαλούμενους αναρχικούς» ο αυτοαποκαλούμενος «Ρίζοπάστης», εφημερίδα του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού» κόμματος που απευδύνεται στους αυτοαποκαλούμενους «αριστερούς» και επαγγέλλεται την αυτοαποκαλούμενη «ανατροπή» του πολιτικού σκηνικού!... Άλλωστε «κατηγ Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις», έλεγε η γιαγιά που πίστεψε τον λύκο όταν της είπε ότι ήταν βουλευτής και της έφερνε καλά νέα για τη σύνταξή της...

Πήρα τις προάλλες κάτι ταχύρυθμα μαθήματα κολλητικής οικονομίας, σ' ένα –α ρε σ. Γιούλα– πανεπιστημιακού επιπέδου κωλέγιο (όπως το γράφω) με έδρα το Κωλοράντο (επίσης όπως το γράφω). Κι αυτό για να μπορώ να σταδίω επαρκώς μπροστά στα συμβαίνοντα των τελευταίων ημερών και να 'χω άποψη στο καφενείο «η Ελλάδα» όπου προσαλίζομαι. Και τώρα μεταφέρω την απλοϊκή τεχνογνωματική μου: στη λέξη ιταρ-εζα εμπεριέχεται με σαφήνεια η παγίδα [ταρ] αλλά κανείς δεν τη βλέπει. Οσο για το κραχ, τι φωνάζετε τώρα; Την κατάληξη –αχ δεν την είχατε προσέξει;

Άλλαγη πορείας ζητά καμαρωτός ο καμαρότας Giorgakis, ο οποίος όμως δεν ξέρουμε αν κατέχει και πώς απέκτησε δίπλωμα χειροτεχνίας του σκάφους. Εσείς δα του εμπιστεύσαστε ποτέ το πηδάλιο, όταν ακόμα και με πηδάλιο ποδηλάτου είναι ικανός να προκαλεί τόσα προβλήματα;

Α ρε bλogopaido Ratastouλη...

Προσυπογράφω ενδέρμως τη λαϊκή απαίτηση να γράφει ο σ. Γιώργης κάθε βδομάδα, αλλά δεν κατάλαβα το πνεύμα της ερώτησής σας σ. Βασίλη. Τι δα πει «πού παρεπιδημώνα»; Μα, πού αλλού εντοπίζεται η Κοκκινοσκουφίτσα, παρά «εις το δάσος το πυκνό / που 'κρυβε ένα φασιανό» (τι ζωγράφο ρε); Δάσος που προσχώρησε πλέον και στην «κυνωνία της πληροφορίας» και για περισσότερα έχουμε και mail. Δεν άκουσες προχδές τον Μουλαρομπερέ που δήλωσε ότι «υλοποιείται σταδιακά η ψηφιακή Ελλάδα»; Βράβευσε και τον Γεράσιμο Αράσην και τη Wind, αι τα καλύτερα τα χάνεις! Οσο δ' υμάς σ. κε Πάπια, καλά που λαμβάνουμε υπόψη τις πάγιες εκτιμήσεις της αρχισυνταξίας περί των προβλέψεών σας και δεν πήγαμε στο Χαϊδάρι την περασμένη Κυριακή, για το διπλό Πλαναχαϊκής (...την Πλαναχαϊκή μου).

Κι αφού τελειώσαμε με τα οικογενειακά μας, ας περάσουμε σε εξωτερικές αιδήσεις: αν τα αρχικά ND, PSM, GCP, RLC και POA δεν σας λένε τίποτε, δεν είστε άξιοι να εισέλθετε στην ομοιόμορφη και αγγλοφώνως εκφραζόμενη κενωνία του μέλλοντος που οραμάτιστηκε η Αννούλα. Πρόκειται για τα αρχικά των πέντε κοινοβουλευτικών μας κομμάτων, με τη σειρά εισόδου τους στις τελευταίες εκλογές. Των απορίων του greek parliament, γραικιλού.

Μα τι τρόπος αντιμετώπισης του ΣυΡίΖΑ είναι αυτός; Φέρονται έτοι στον πρώην τέταρτο και πιδανότατα νυν τρίτο [τι «και μακρύτερο» ρε]; πυλώνα του κοινοβουλευτικού [ή κυνοβολευτικού, όπως λένε με τα σπαστά ελληνικά τους και οι σύντροφοι Χάνσελ και Γκρέτελ, παιλιά περιφερειακά μέλη της RAF*] συστήματος; Και γιατί δεν γίνεται διάλογος με απάκες ωρέ ΠαΣοΚόπιαδα, μωρέ παιδιά καημένα, παιδιά της καμαρίλας κι ας είστε λεωραμένα; Γίνεται και μάλιστα ο πιο σύντομος –όπως κάλλιον [τι χημικά ρε] ημών γνωρίζετε διατρέποντες– είναι «καλημέρα μπάρμπα, κουκιά σπέρνων». Και με την ευκαιρία, να επισημάνουμε κάτι άσχετο: οι γέροι χωρίζονται σε καλούς [καλόγεροι] και κακούς [κωλόγεροι]. Ομοίως και οι γριές. Το άκουσα στον ραδιοσταθμό Μπαϊστονάντα (Bistonida) Eφ[ρέμ], που εκπέμπει από το [ηρότο] Λάγος της Νιγηρίας.

Οι απορίες μου είναι απόρροια απορίας πνεύματος. Απορρίπτομαι...

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

* Royal Air Forces

■ Νέο χαράτσι από τη ΔΕΗ

Νέες αυξήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ προανήγγειλε έμμεσα ο διοικητής της επιχείρησης, ανακοινώνοντας ότι αυτή θα έχει αρνητικά αποτελέσματα και το δεύτερο εξάμηνο του 2008 (γεγονός που τροφοδότησε ένα κερδοσκοπικό παιχνίδι στο χρηματιστήριο, όπου η μετοχή της ΔΕΗ υπέστη μια «γενναία» πτώση). Κι ενώ προαναγγέλλουν νέα χαράτσια για τον ελληνικό λαό, και η διοίκηση της ΔΕΗ και η κυβέρνηση (διά του κυβερνητικού εκπροσώπου) επιβεβαίωσαν δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία στα στελέχη της επιχείρησης χαρίστηκαν τεράστιες αυξήσεις (από 48% έως 63%) στο «επίδομα ευθύνης». «Τα στελέχη αυτά θα συμβάλλουν ενεργά στη γίνεσθαι της επιχείρησης σε ανώτερο επίπεδο», δήλωσε προκλητικά ο Ρουσόπουλος.

Ο ίδιος, όταν ρωτήθηκε αν θα παραγάγει αυξήσεις στα τιμολόγια, άφησε ανοιχτό το ζήτημα, μιλώντας για «υποχρέωσης της ΔΕΗ προς το κοινωνικό σύνολο (που) επιβαρύνουν σε κάποιο βαθμό τα οικονομικά της αποτελέσματα» και για «άνευ προηγουμένου αυξήσεις των διεθνών τιμών των καυσίμων (που) ήταν αναμενόμενο να επηρεάσουν τα οικονομικά αποτελέσματα οποιασδήποτε επιχείρησης, που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη χρήση αυτών των πρώτων υλών». Οταν δε ρωτήθηκε αν η ΔΕΗ θα ρίξει τα τιμολόγια της, τώρα που οι τιμές των καυσίμων διεθνώς πέφτουν, ο Ρουσόπουλος παρέπεμψε στη ΔΕΗ!

Κι ενώ συμβαίνουν αυτά, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, παίζοντας σταθερά στο θεσμικό-διαχειριστικό επίπεδο (και μόνο) πήγε στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου και κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά «για την οικονομική κατάρρευση της εταιρίας», ενώ έστειλε και εξάδικη διαμαρτυρία στη διοίκηση της ΔΕΗ κατηγορώντας την για «πλημμελή άσκηση των καθηκόντων της»!

■ Μεγάλο ζόρι

Ζορίζεται πάρα πολύ με την κρίση η κυβέρνηση Μπουσ. Απόδειξη (πέραν όλων των άλλων) το γεγονός ότι ο Μπουσ αναγκάστηκε να καλέσει σύσκεψη στο Λευκό Οίκο με τους Μακ Κέιν και Ομπάμα, συνοδευόμενους από ηγετικές προσωπικότητες των Ρεπουπλικανών και των Δημοκρατικών. Εμείς δε θυμόμαστε να έχει ξανασυγκληθεί τέτοια σύσκεψη, τουλάχιστον τα τελευταία τρίαντα χρόνια. Η κυβέρνηση Κλίντον αποφάσισε να βομβαρδίσει τη Γιουγκοσλαβία και δε συγκάλεσε τέτοια σύσκεψη. Το ίδιο η κυβέρνηση Μπουσ, όταν αποφάσισε να εισβάλει στο Ιράκ.

Παρά τις συναντετικές κινήσεις που έκανε ο Μπουσ, όμως, και τη συμφωνία του Ομπάμα στο σχέδιο Πόλον (το οποίο μάλλον αυτός θα κληθεί να εφαρμόσει), δεν κατέστη δυνατό το σχετικό νομοσχέδιο να περάσει από το Κογκρέσο, γεγονός που οδήγησε σε μια αικόμα κατρακύλια της Wall Street και όλων των άλλων χρηματιστηρίων.

■ Ποιότητα

Τον ακούσατε τον Δαΐλακη; Λόγος που δεν είχε αρχή και τέλος. Επίπεδο συνοικιακού καφε-

νείου. Αντιφάσεις και αυτοδιαφεύσεις με χρονική διαφορά λίγων δευτερολέπτων. Ενα παραλήρημα χωρίς αρχή και τέλος, από το οποίο μόνο ένα πράγμα ξεχωρίζει: εγώ – το κόμμα μου – η εξουσία. «Ο Καραμανλής είναι... όλοι γράτσας» που... «οι σταβλάρχες δεν το αφήνουν να τρέξει» (γνήσιος αλογομούρης ο τύπος). «Ο Καραμανλής χρειάζεται νίντζα, ένας τέτοιος θέλω να είμαι και εγώ!» «Αν με διαγράψουν θα παραιτηθώ. Δε θ' αφήσω την κυβέρνηση με 150+1, το λέω ότι θα παραιτηθώ» (πρώιμη πρόταση στο Mega). «Αν το κόμμα μου ζητήσει να παραιτηθώ, θα το κάνω» (στη Βουλή, πριν τη συνάντηση με Τραγάκη). «Του ζητήσα να παραιτηθεί, όπως ο ίδιος είπε και δεν το δέχθηκε» (Τραγάκης).

Μη νομίζετε ότι είναι ο μοναδικός. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι ακόμα που κρύβονται. Κάνουν τη δουλειά τους, συδειάζουν περιουσία, ψηφίζουν και με τα δυο χέρια ό,τι αντιδραστικό φέρνει η κυβέρνηση τους.

■ Μαζέψτε τον

Υπάρχει κρίση; Βεβαίως και υπάρχει, όμως «δεν είναι των αριθμών ή των στατιστικών, αλλά κρίση αξιών, δημοκρατίας!!! Εδώ καράβια χάνονται, ο Γιωργάκης αρμενίζει. Σ' αυτόν ανήκει η παραπάνω ανάλυση, με την οποία έθεσε υποψηφιότητα για το χρυσό βατόμουρο στον τομέα της οικονομικής επιστήμης (το εκτόμισε σε ομιλία του προς Ελληνοαμερικανούς στη Νέα

■ Free Gaza Movement

Αναβλήθηκε το δεύτερο ταξίδι

Τελικά, το προγραμματισμένο για τις 22 Σεπτεμβρινή δεύτερο ταξίδι στη Γάζα αναβλήθηκε. Τα μέλη του Free Gaza Movement, που σχεδίασαν αυτό το ταξίδι, εξέδωσαν στην Κύπρο την παρακάτω ανακοίνωση:

«Τα μέλη του Free Gaza Movement ανακοινώνουμε μια καθυστέρηση στα σχέδιά μας να επιστρέψουμε στη Γάζα αυτή την εβδομάδα. Τον προηγούμενο μήνα, 44 απλοί ανθρώποι αφήφησαν τον ισραηλινό στραγγαλισμό της Λωρίδας της Γάζας, γνωρίζοντας ότι απλοί ανθρώποι μπορούν να βοηθήσουν στη δημιουργία εξαιρετικών αλλαγών.

Οι άνθρωποι έλεγαν ότι αυτό δε μπορούσε να γίνει. Το πραγματοποιήσαμε.

Αυτή την εβδομάδα, 22 από εμάς ήρθαμε στην Κύπρο για να εκπληρώσουμε την υπόσχεσή μας να επιστρέψουμε στη Γάζα. Επειδή τα δύο αρχικά σκάφη μας δεν ήταν κατάλληλα γι' αυτό το ταξίδι, αποφασίσαμε να ενοι-

κάσουμε ή να αγοράσουμε ένα δυνατότερο σκάφος. Δυστυχώς, κάθε φορά που νομίζαμε ότι φτάνουμε σε συμφωνία με κάποιον ιδιοκτήτη σκάφους, η συμφωνία μας αποτύχησε, χάρη σε εξωτερική πίεση, όπως πιστεύουμε. Αν και ήταν μια δύσκολη απόφαση, αποφασίσαμε να αναβάλλουμε προσωρινά το ταξίδι μας.

Όταν αφήσαμε τη Γάζα στα τέλη Αυγούστου, υποσχέθηκαμε στους ανθρώπους εκεί: Θα συνεχίσουμε να λέμε στον κόσμο ότι το Ισραήλ ακόμα κρατάει παράνομα τη Γάζα υπό κατοχή. Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε τους φίλους μας στη Γάζα που εργάζονται για να υπερνικήσουν τη βάρβαρη πολιτική της κατοχής. Και θα επιστρέψουμε στη Γάζα. Αυτές είναι υποχρέσιες που θα τηρήσουμε.

Θα συνεχίσουμε να τραβάμε την προσοχή στα δεινά που το Ισραήλ επιβάλλει σε απλούς ανθρώπους σαν εμάς, στη Γάζα. Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε τους φίλους μας στη Γάζα και την υπόκειται στην εργάση της πολιτικής της κατοχής. Και θα επιστρέψουμε στη Γάζα. Αυτές είναι υποχρέσιες που θα τηρήσουμε.

τους φίλους μας στη Γάζα και την υπόλοιπη υπό κατοχή Γαλαϊστίνη, που εργάζονται για να τερματίσουν την ισραηλινή κατοχή στη γη και τις ζωές τους. Και πολύ σύντομα, τις επόμενες εβδομάδες, θα επιστρέψουμε στη Γάζα.

Στο μεταξύ, καλούμε τις χώρες να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης και να αναλάβουν δράση για να αφηγήσουν τη συλλογική πιμαρία που έχει επιβάλει το Ισραήλ στους 1,5 εκατομμύρια κατοίκους της Λωρίδας της Γάζας.

26.9.2008

Γκρέτα Μπερλίν
Ομάδα Ενημέρωσης
Free Gaza Movement».

Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η ανακοίνωση αυτή είναι απολύτως ειλικρινής. Το μόνο που θέλουμε να σημειώσουμε είναι πως για τέτοιες αποστολές δεν αρκούν μόνο ο ενθουσιασμός και η καλή διάθεση. Χρειάζεται καλύτερη οργάνωση, έξω από

τα «συνήθη» της νόμιμης δράσης. Το ιστορικό πρώτο ταξίδι στη Γάζα έγινε πράξη όχι μόνο επειδή το Free Gaza Movement δούλεψε συστηματικά στο επίπεδο της διεθνούς στήριξης, αλλά και επειδή το ελληνικό τμήμα του δούλεψε με όλους τους συνωμοτικούς κανόνες για να ετοιμάσει τα δυο σκάφη που θα έκαναν ένα απολύτως νόμιμο ταξίδι.

Εκτιμώντας τα αποτελέσματα αυτού του ιστορικού ταξιδιού από τις στήλες της «Κ», πριν μερικές εβδομάδες, γράφαμε ότι θα ήταν μεγάλο λάθος να πιστέψουμε ότι το Ισραήλ κατανικήθηκε και ο αποκλεισμός της Γάζας τερματίστηκε. Ο αντίπαλος είναι ισχυρός και για να κερδίζεις μάχες σε βάρος του πρέπει να δουλεύεις μεθοδικά, συστηματικά, χωρίς εξάρσεις ενθουσιασμού, χωρίς ακτιβιστικό βολονταρισμό, αλλά με σωστή χρήση του πολιτικού μέτρου και των παλιών, στέρεων μεθόδων της συνωμοτικότητας (ακόμα και όταν πρόκειται για μια καθ' όλα νόμιμη δράση).

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά,

Τσαλαβουτώντας στα λασπόνερα του μαύρου Σεπτέμβρη και ελλείψει προσφορών προσφάτου λασπολογίας –ήτις θα έδινε υλικό στο πενιχρώς σταλάζον στιχαπλοκές και ομοιάζον με πρατήριο βενζίνης του περιασμένου Σαββατοκύριακου μυαλό μας– αναγκάζομαι να ανασύρω επώδυνες μνήμες του καλοκαιριού. Οχι, δεν πρόκειται για τους συνήθεις μολυσματικούς και θνητισγενείς θερινούς έρωτες τύπου «Ανναβέλ μύγδαλο», μα για κάτι πολύ χειρότερο. Ούτε στον εχθρό μας (τι θα πει «ένας είναι ο εχθρός;»). Κι ας έχω AIDS (Anti Idiots Defense System)...

Φθινοπωριάζει! Πέφτουν τα φύλλα απ' τα δέντρα μα του τρελού μου του μυαλού η μυτερή βουκέντρα να ησυχάσω ούτε στημή δεν θέλει να μ' αφήσει και με γυρνάει στα νησιά, μνήμες για να ξυπνήσει...

Ω μοίρα τρισκατάρατη! Ούτε το καλοκαίρι να ησυχάσεις δεν μπορείς! Πηγαίνεις σ' άλλα μέρη να ξεκουράσεις το μυαλό, το τσακισμένο σώμα –μελέτη, ξάπλα, γράψιμο και σβήσιμο αικόμα– και ξέφρουν εμφανίζεται κάτωθεν αικακίας σαν από μηχανής θεός ο μετρητής μας @λ@κίας!

Και «τι 'ν' η Κόντρα;», «τι 'στε σεις;», «έν' άλλο μογαζάκι» όλους να μας κατηγορεί λες κι έχει το ραβδάκι και να ωρτάει, ν' απαντά, να αναιρεί, να θέτει κι ολές στον καπιταλισμό τις λύσεις ν' αναθέτει!

Δε λέω λεπτομέρειες, αλίμονο, τι φτάίτε μα ένωνασα σαν Βέρθερος –ειλικρινώς– του Γκέτε που αναρωτιότανε γιατί αυτό που 'ν' ευτυχία πάντα να γίνεται πηγή και για τη δυστυχία... Να 'χει τριανταοχτά βαθμούς με έναν ήλιο ντάλα κι ο διαολούσυνήγορος να σου τα κάνει μπάλα ρωτώντας, επιμένοντας (δε λέω, διαβασμένος) μια εγώ μια ανάσα ήθελα μονάχα ο καημένος κι αυτός να σε ακολουθεί, ξωτίσω σου να τρέχει και τέλος το μαρτύριο για σένα να μην έχει.

Μα έτσι ως ονειρευόμουνα ολόδροσα πεπόνια ένωνασα για τον σπαστικό απέραντη συμπόνια

έχασα την ήλιαση και τη θερμοπληξία συνουσιάσθην λεκτικώς –ω, τι αιμομιξία!– μετά του αγνώστου συγγενούς, των κινημάτων μελους που μ' έκανε ν' αποζητώ έρωτες ανεμέλους. Γιατί, τι θέλει ο άνθρωπος μετατραπείς εις γιδα; Υπνο, φαΐ, κακά και sex, άντε κι εφημερίδα...

«Μη μου τη σπάτε "σύντροφε" του λέω και αρχίζω με πλήθος ερωτήματα να τονε βομβαρδίζω:

«Για πες μου δεν σ' απασχολεί –πέρα απ' την ανεργία– εκείνη του Χριστόδουλου η κωλοαλλεργία;

Στην υμετέρα ουδέποτε ανέγνωσα, φυλλάδα να γίνεται αναφορά έστω εις μιαν αράδα.

Και παρακάτω: πες μου τι γίνεται με τον Σάββα τόσο πια σπουδαιότερα συμβαίνουν εις την Γκράβα;

Κι άντε, με "τρομοκρατικά" υμείς δεν ασχολείστε μα κι απ' το ηλιέλαιο δεν είδα να οχλείστε

πέρα από τα τυπικά, τα χλιοειπωμένα πρόγματα που τα έγραψε μέχρι κι η "Άλφα ένα".

Χαμπάρι ο τύπος! Λιάζονταν σαν γάτος το Γενάρη ενώ ιδροκοπούσα εγώ, ο διάολος να με πάρει –και αν υπήρχε διάολος, άντε, θα 'χα μια ελπίδα– αυτός όλο και πιο πολύ μου έσφιγγε τη βίδα:

«Μην είσαι αικραίος σύντροφε, μην είσαι οργισμένος, υπάρχουν κι άλλες οδοί» μου έλεγε ασμένως

και παρευθύνεις ανέλυε τα πάντα με πρεμούρα τόσο, που μου 'ρθε να του πω «ανάλυσε τα ούρα

να, πάρε και το αίμα μου, ανάλυσε τα άλλα χρόνια να φεύγουν ως θα τρώμε την κοινή μας φόλω».

Οπόσο, 'γω που μεγάλωσα με... γαλλικά και πιάνο έκανα πίσω! Δεν μπορώ «σύντροφο» να πικράνω.

Και για να μην πολυλογώ, μου έκανε το θέρος δύσπεπτο και ανθυγεινό ωσάν σαλάμι αέρος.

Μην απομένοντας για με παρά μόνο το μπάρκο σάλπαρα, φθινοπώριασε, σας γράφω από 'να πάρκο.

E.B.O. μωρά λες

Ηκρίση του καπιταλισμού κάνει δυνατότερες τις σημαντικές ευκαιρίες που δημιουργούνται στην Ελλάδα και τη ΝΑ Ευρώπη με προτεραιότητα τον τραπεζικό τομέα και τις συγκεντρωσεις που θα επακολουθήσουν».

Με τα πετροδολάρια των σειχεδών να μη τελειώνουν, ο όμιλος Marfin Investment Group ανακοίνωσε ότι προχωρά σε νέα αύξηση μετοχικού κεφάλαιου γνωρίζει μεγάλες δόξες.

Με τα πετροδολάρια των σειχεδών να μη τελειώνουν, ο όμιλος Marfin Investment Group ανακοίνωσε ότι προχωρά σε νέα αύξηση μετοχικού κεφάλαιου γνωρίζει μεγάλες δόξες.

KONTRA

Τζίγγερ θεέ, ξαναπάρε την ΠΑΕ...

✓ Εμπόδιμη ζώνη θυμίζει το ελληνικό μπάσκετ. Μέχρι σήμερα, οι δύο πλευρές έχουν καταφέρει να μην έχει δοθεί μεγάλη δημοσιότητα στη μεταξύ τους διαμάχη (ή κάθε πλευρά για τους δικούς της λόγους προσπαθεί να δοθεί ή λύση στο παρασκήνιο) και αν δεν υπήρχε το πρόβλημα με το πρωτάθλημα της Α2 κατηγορίας, ελάχιστοι θα ήταν αυτοί που θα γνώριζαν τις διεργασίες στο ελληνικό μπάσκετ. Στις πρόσφατες εκλογές, ο Βασιλακόπουλος κατάφερε να επανεκλεγεί με συντριπτικά ποσοστά η προσκείμενη σ' αυτόν διοίκηση. Ομως, ο Ιωαννίδης δεν ήταν δυνατό να καθήσει με σταυρωμένα χέρια και να βλέπει το άθλημα από το οποίο αναδείχτηκε να αποτελεί φέουδο του ΠΑΣΟΚ. Εφόσχε μια καλή αφορμή για να κρυφεύει τον πόλεμο στην ΕΟΚ.

Οι μπασκετμπολίστες της Α2 απαίτησαν να ξεκαθαρίσει το νομικό καθεστώς στην κατηγορία και να παρθούν συγκεκριμένα μέτρα για να διασφαλιστούν οι αφοιβές και τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Οι παίχτες ζητούν να γίνει επαγγελματική η Α2, να υπογράφουν επίσημα συμβόλαια και να έχουν πλήρη ασφάλιση. Αυτό που ισχύει σήμερα, με την ανοχή του κράτους και της Ομοσπονδίας, είναι ότι όλα λειτουργούν με επαγγελματικά και επιχειρηματικά κριτήρια, παρά το γεγονός ότι τα σωματεία είναι ερασιτεχνικά. Οι περισσότεροι αδικημένοι από το αλαδούμ που επικρατεί είναι οι παίχτες, οι οποίοι δεν έχουν ασφάλιση (επίσημα η Ομοσπονδία προωθεί ιδιωτικές ασφαλίσεις, κυρίως για την περίπτωση τραυματισμού), πληρώνονται όποτε και αν έχει η ομάδα (συνήθως Χριστούγεννα και Πάσχα, που οι ομάδες παίρνουν την κρατική επιχορήγηση), πρέπει όμως να κάνουν προπόνηση πρώι και απόγευμα και να λειτουργούν σαν επαγγελματίες.

Η ΕΟΚ πήρε επί της ουσίας το μέρος των σωματείων (έδωσαν και κοινή συνέντευξη Τύπου) και ο Ιωαννίδης βρήκε την ευκαιρία που έμαχε στηρίζοντας στο παρασκήνιο τους παίχτες. Μετά την αναβολή της πρώτης φάσης του κυπέλλου, έξαρτις της απεργίας των παίχτων της Α2, οι ομάδες απειλήσαν με λοκ-άουτ. Στο παιχνίδι μπήκαν και οι διεθνείς παίχτες, που με μια σκληρή ανακοίνωση εναντίον της ΕΟΚ δήλωσαν ότι, αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα των συναδέλφων τους της Α2, θα απέχουν από τις υποχρέωσεις της εθνικής ομάδας. Κάλεσαν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

επίσης
την Πο-
λιτεία να
πάρει

πρωτοβουλίες και να εφαρμόσει τους νόμους (όποιες ομάδες επιπειρίουν στο λοκ-άουτ πρέπει να υποβιβαστούν) και να δώσει λύση στο αδιέξodo.

Σε περιπτώσεις διαμάχης μεταξύ σωματείων και παίχτων η εμπειρία λέει ότι νικητής είναι τα σωματεία. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δε μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι θα έχουμε επανάληψη του έργου. Αν η κυβέρνηση θα ομαλοποιηθεί, αφού θα ξεκαθαρίσει το τοπίο και θα γνωρίζουμε ποιος ελέγχει το παρασκήνιο. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι το διδυμό Κόκκαλης - Γκαγκάτσης θα επικρατήσει και συνεπώς θα δούμε το διοί έργο με πέρση. Οι «πολυμετοχικοί» μπορούν να περιμένουν, αφού δεν είναι δυνατό να αλλάξουν οι παραδοσιακές συνήθειες από τη μια μέρα στην άλλη.

✓ Στο νόμο για τη βία στα γήπεδα και το ντόπινγκ υπήρξαν ρυθμίσεις που αφορούν τον τρόπο διεξαγωγής των ιπποδρομιών. Ο ελληνικός ιπποδρομος παρουσιάζει μια παγκόσμια πρωτοτυπία, αφού είναι το μοναδικό μονοπάτιο που δεν έχει κέρδη. Κάθε χρόνο, ο ΟΔΙΕ μπαίνει μέσα και καταφέγγει στο δανεισμό (με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου) για να μπορεί να λειτουργεί. Η ιδιωτικοποίηση δείχνει να είναι μονόδρομος και για να βρεθεί «επενδυτής» θα πρέπει το μαγαζί να έχει όρους λειτουργίας που να του εξασφαλίζουν κέρδη. Γ' αυτό και η κυβέρνηση φρόντισε να πάρει την κατάσταση στα χέρια της και να ελέγχει απόλυτα το ιπποδρομιακό στοίχημα και τους όρους διεξαγωγής των ιπποδρομιών. Ολες οι αρμοδιότητες μεταβιβάζονται στον ΟΔΙΕ και η Φιλιππος Ενωση (ΦΕΕ), που είχε το κουμάντο μέχρι σήμερα, αποκτά επί της ουσίας διακοσμητικό ρόλο. Το πρόγραμμα των ιπποδρομιών καθορίζεται από τον ΟΔΙΕ και εγκρίνεται από τη ΦΕΕ. Σε περίπτωση διαφωνίας τη λύση θα δίνει τριμελής επιτροπή που αποτελείται από τον ΟΔΙΕ, τη ΦΕΕ και το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, δηλαδή θα γίνεται ότι αποφασίζει η κυβέρνηση.

✓ Της πουτάνας γίνεται με τους «φωσφορίζε» (έτοι αποκάλεσε τον επόπτη οπαδός της Παναχαικής στον αγώνα με τον Αίαντα Σαλαμίνας). Εχουν αναλάβει δράση και ανταγωνίζονται επάντια τους διαιτητές. Χειρουργικά χτυπήματα έχουμε κάθε αγωνιστική και οι παράγοντες έχουν αρχίσει το παραμιλητό, γιατί δε μπορούν να βρουν άκρη μαζί τους. Οι τιμωρίες των διαιτητών έχουν πάρει μορφή χιονοστιβάδας και αν συνεχιστούν με αυτούς τους ρυθμούς σε μερικές αγωνιστικές θα διακοπεί το πρωτάθλημα λόγω έλλειψης διαιτητών.

Πού οφελεται αυτό το αλαλούμ; Καταρχάς, στην ανικανότητα των διαιτητών (στην πλειοψηφία τους είναι κακοί διαιτητές και πηγαίνουν ασφορτί με τα χάλια του ελληνικού ποδοσφαίρου) και κατά δεύτερο λόγο στην «αβεβαιότητα» που υπάρχει στο παρασκήνιο του ελληνικού ποδόσφαιρου. Οι «πολυμετοχικοί» έχουν αλλάξει γραφική πλεύσης και προσπαθούν να οπάσουν την παντοδυναμία του Κόκκαλη, ενώ ταυτόχρονα παραδοσιακές φιλίες έχουν σπάσει (Γκαγκάτσης και Μητρόπουλος είναι πιλέον εχθροί), δημιουργώντας ένα κενό εξουσίας, που δεν έχει ακόμη καλυφθεί. Την περίοδο αυ-

τούς έχουν την κυβέρνησης, στον ιπποδρομο επικράτησε αναβρασμός και πολλοί ήταν αυτοί που απειλούσαν ότι θα κλείσουν το μαγαζί και θα ανατρέψουν τα κυβερνητικά σχέδια. Στην πράξη δεν έγινε τίποτα. Η ΦΕΕ έχει πέσει σε γενική ανυπολόγιστη και δεκάδες λαμπρία έβαζαν χοντρά φράγκα στην τσέπη με τις ευλογίες της. Το σχέδιο του Ιωαννίδη ήταν πολύ απλό. Ενας εκδότης ιπποδρομιακού περιοδικού έκανε ασφαλιστικά μέτρα

■ ΣΤΙΒ ΜΑΚ ΚΟΥΙΝ Hunger

...για μένα το λοιπόν το πιο εκπληκτικό,
πιο επιβλητικό, πιο μυστηριακό και πιο μεγάλο,
είν' ένας ανθρωπος που τον μποδίζουν να βαδίζει,
είν' ένας ανθρωπος που τον αλυσοδένουνε...

Ναζήμ Χικμέτ

Εξαιρετική αναπαράσταση ενός γεγονότος που σημάδεψε την πρόσφατη βρετανική ιστορία. Οι σημερινοί πενηντάρδες θυμούνται πιθανότατα τις ανά τον κόσμο διαδηλώσεις διαμαρτυρίας ενάντια στην κυβέρνηση Θάτσερ που το 1981 καταδίκασε και εξόντωσε με την πολιτική της τον Μπόμπι Σαντς και άλλους εννέα αγωνιστές του Ιρλανδικού ζητήματος. Χρειάστηκαν δέκα θάνατοι από απεργία πείνας εκείνη την περίοδο για να αναγνωριστεί στους φυλακισμένους του IPA το δικαίωμα του πολιτικού κρατούμενου και να βελτιωθούν οι συνθήκες κράτησης τους.

Ο Στιβ Μακ Κουίν, σύγχρονος λονδρέζος σκηνοθέτης, χρησιμοποιώντας και μερικά στοιχεία μυθοπλασίας, μας μεταφέρει σ' εκείνη ακριβώς την ταραγμένη περίοδο, στον αγώνα των πολιτικών κρατουμένων και στη δραματική πορεία προς τον θάνατο του Μπόμπι Σαντς.

Σε μια επιτομή βεριτέ-κινηματογράφου, ο θεατής πληροφορείται για τα οδυνηρά μέσα πάλης των Ιρλανδών πολιτικών κρατουμένων που συνέιδησαν την απίστευτη βαρβαρότητα των Αγγλων, ανακαλύπτει την ηγετική προσωπικότητα του Μπόμπι Σαντς που συνειδήτη παίρνει μια απόφαση θανάτου και ταυτόχρονα καλείται να φιλοσοφήσει πάνω στην ανθρώπινη φύση, την κατάπτωση και το μεγαλείο της.

Οι όποιες ενστάσεις για επιτήδευση εγείρονται για το δεύτερο μέρος της ταινίας, που παρουσιάζει τη βασανιστική πρεία προς το θάνατο του Μπόμπι Σαντς, θα μπορούσαν να είναι προβληματισμός μιας θεώρησης που, σωστά, δε θέλει να ογκονήσει τη μεγαλείδη προσπάθεια του ανθρώπου που βαδίζει ενάντια στο ένστικτο της ίδιας του της επιβίωσης. Με τον ίδιο τρόπο η ταινία επιμένει προηγουμένως στα βασανιστήρια και στις βαναυσότητες των δεσμοφυλάκων και στη σοκαριστική αλήθεια για τη ζωώδη συμπεριφορά των ανθρώπων που τροφοδοτούνται από σάπιες ίδεες. Είναι απίστευτο που κάποιοι ανθρωποί (ανθρωποφύλακες εν προκειμένω) προτιμούν να πεθάνουν παρά να σκεφτούν.

Σε κάθε περίπτωση, ο Στιβ Μακ Κουίν στήνει με δεξιότητα μια ταινία σκληρή και αληθινή, μάθημα για τις νεότερες γενιές. Ορισμένες σκηνές, όπως εκείνη του εφημέριου με τον Μπόμπι Σαντς, μολονότι δεν διεκδικούν καμιά ανάλυση σε βάθος του Ιρλανδικού ζητήματος, δείχνουν ότι ο άνθρωπος (δεινός φωτογράφος στο Ιράκ) δεν καταπάστηκε καθόλου τυχαία με αυτό το θέμα. Ερμηνεύεις που καθηλώνουν, λιτοί διάλογοι, η απουσία μουσικής υπόκρουσης και προ πάντων η ανάδειξη ενός ζητήματος που έχει πάρει ήδη τη θέση του στην ιστορία συνυπογράφουν τη θετ

Μας την φοράνε «βαρέα και ανθυγιεινά»: αντιδράσεις;

«Ο ποιητής/ μένει πάντοτε χρεώστης/ απέναντι στον κόσμο./
Πληρώνει πάντα τόκους και υπερημερίες/ για τον πόνο ανθρώπων./
Μένω χρεώστης/ απέναντι στη φωτοχυσία του Μπρόντγουέυ/
απέναντι σε σας, σύννεφα της Βαγδάτης/ απέναντι στον Κόκκινο
Στρατό, στις βυσινιές της Ιαπωνίας/ που δεν πρόφτασα ως τώρα/ να
τις τραγουδήσω» Β.Β. Μαγιακόφσκι

◆ Πολύ γκα-γκαν η αφίσα της ΚΟΕ: ούτε ΝΔ - ούτε ΠΑΣΟΚ (το ΣΥΝ τον ρωτήσανε);.

◆ Μερικοί αναφέρονται στην «επιτυχημένη εκπαίδευση» της Φινλανδίας προσδιδόντας έτσι εύσημα σε μια (καπιταλιστική) κοινωνία που χαρακτηρίζεται από υψηλό πτοσοστό οπλοφορίας, γενικευμένη αδιαφορία, αλκοολισμό και κάτι πρωτότυπο: τον 19ο αιώνα υπήρχε πρόταση να τεθούν τα σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης υπό τον (άμεσο) έλεγχο της αστυνομίας (η πληροφορία από την «Επιθεώρηση Σκανδιναβικής Ιστορίας», τόμος 6, v.1, 1981).

◆ Και πάλι για την αφίσα της ΚΟΕ: από την α-συνέπεια της α/συνέχειας, στο δούλεμα της ΚΟΕ.

◆ 2 φορές χτύπησε ο «κυπογράφος του δαιμονίου» τον Σεπτέμβρη: τη μία «ίδρυσε» το ΕΑΜ την 9η Σεπτεμβρίου του '41 και την άλλη την 27η Σεπτεμβρίου 1942.

◆ Συνέντευξη της Α. Καγιαλόγλου στο ΠΡΙΝ και στην ΑΥΓΗ (28/9/08). Λεπτομέρεια: η ίδια έχει εταιρία παραγωγής δίσκων (...).

◆ «Από αυτή τη σκοπιά, αξιοποιούμε και τη μάχη των ευρωεκλογών και τις άλλες πιθανές εκλογικές αναμετρήσεις της επόμενης περιόδου» - από την απόφαση της ΠΕ του ΝΑΡ. Πως λέμε, μία-δύο, τρεις, πολλές εκλογές...

◆ Death Magnetic της μεταλ-

Αρογε απευθύνεται στο 17 (great expectations), το 10ή το 8 τοις εκατό;

λικής μπάντας: αναθυμούμενοι το παρελθόν.

◆ Αριστερή στροφή με δεξιά πολιτικής του ANC;

◆ «Τολμηρή και σωστή η εκτίμηση του κόμματος ότι η μετάβαση από τη δικτατορία στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία έγινε με συνολλαγή», είπε η Αλέκα στο Φεστιβάλ KKE-KNE. Την οποία συναλλαγή καθεγίασε ο Περισσός υπογράφοντας δήλωση «μετάνοιας» και πιότης στο... αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα.

◆ Πάντως στη («σοσιαλιστική») Κίνα πήγε ΚΑΙ ο ΣΥΝ ΚΑΙ το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Μάλιστα το τελευταίο (μετά τη συνάντηση με το «ΚΚ Κίνας») εξέδωσε ανακοίνωση που αναφέρει ότι «εξετάζονται οι μορφές μελλοντικής συνεργασίας». Τόσο προχωρημένος ο «δημοκρατικός σοσιαλισμός» τους, δηλαδή...

◆ H Fräulein Krieger που έγινε Herr Αντρέας Krieger (επί «υπαρκτού»). Αρογε τι νάγρα-

φε ο Ριζοσπάστης τότε;

◆ Θανατηφόροι οι ψεκασμοί διαδηλωτών από τα ΜΑΤ. Κατά τα άλλα όταν πέφτουν «μπουκάλια» εξανίστανται απαξάπταντες (σχεδόν) για τους κουκουλοφόρους...

◆ Ε, όχι και «δεν μπορεί να αποτιμήθει κριτικά ένα έργο τέχνης» (Δ. Μυταράς, NET, εκπομπή «Στα άκρα», 27/9/08).

◆ Φίσκα ορθογραφικά λάθη το ΠΡΙΝ (8/9/08). (Ε, άμα είσαι «γείτονας» με το ΠΑΣΟΚ, ζαλίζεσαι...).

◆ Για μια «συνολική αναμέτρηση» μιλάει η απόφαση της ΠΕ του ΝΑΡ. (Μετριούνται μια, μετριούνται δυο, μετριούνται τρεις και δέκα, κι απ' το πλάνο το μέτρημα, μπόι δε βάζουν όλλο).

◆ Την ΓΣΕΕ μέμφεται το ΠΑΜΕ για την «αύξηση» του 1 ευρώ την ημέρα. Ελα όμως που «ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω»: Σ.Σ.Ε Μαρμαράδων, 1/1/08 34,67 ευρώ, 1/9/08 35,88 ευρώ («αύξηση» 1,21 ευρώ), ανειδίκευτος «αύξηση» 1,11 ευρώ... Ξύλο και ναυπηγούσιλουργοί-βοηθοί από 33,79 ευρώ (1/1/08) σε 34,97 ευρώ (1/7/08) «αύξηση» 1,18 ευρώ... (την σύμβαση υπέγραψε η τοξική ομοσπονδία οικοδόμων).

◆ Alitalia: συνδικαλισμός= alit(ial)ia...
◆ Αδόκιμος μας φάρνηκε ο τίτλος «Ευτυχώς υπάρχουν κι αυτοί».
◆ Η Herr Antreias Krieger (επί «υπαρκτού»). Αρογε τι νάγρα-

φε ο Ριζοσπάστης τότε;

◆ Η διαμάχη για το μέλλον της ΑΥΓΗΣ, μία λεπτομέρεια: πολλά στελέχη της εφημερίδας έχουν επιτυχώς στελεχώσει ΜΜΕ στο παρελθόν...

◆ «Έχουμε μία κυβέρνηση παντελώς αδύναμη (περιορίζεται μόνο στο να κατεβάζει νομοσχέδια-μπαρούφες...)» (περιοδικό ΣΤΙΓΜΑ, τ.26, Ιαν.-Μάρτης 2008). Ετσι, λοιπόν, «μπαρούφα» και το (γαμεργατικό) ασφαλιστικό και πλείστα άλλα. Τόσο βάθος ανάλυσης, πια...

◆ Ουάχαμπιμπι (ένα εξαίρετο Μαρωνίτικο τραγούδι που ερμηνεύει η Λάμια Μπεντιόνι).
◆ Δεν «δίνουν βιώσιμες λύσεις» και είναι «δέσμοι νεοφιλεύθερων εμφονών στην ικανότητα της αγοράς να αυτορρυθμίζεται» οι «Ευρωπαίοι», γ' αυτό έφτασε η «ώρα πράξεων για την οικονομία» τώρα που το «κράτος... έχει κυριαρχηθεί από τους προστάτες της χρηματιστηριακής απληστίας και κερδοσκοπίας», «τώρα είναι η ώρα για έργα, πράξεις των κυβερνήσεων, παρεμβάσεις βάθους και διάρκειας των κρατών». (ΑΥΓΗ, 30/9/08, σ. 2).

Αφιερωμένο στους μαΐντανούς του ΣΥΡΙΖΑ.
◆ Ο Ωπ! Απ! επενδύει στην παιδεία (χα!).
◆ 25 μέρες οι εκλογές στο συνδικάτο οικοδόμων Αθήνας.
Βασιλής

◆ Κάτω τα χέρια από τη περιουσία του Μαψού. Οι μονοχές ζητούν να πάρουν 3.000 στρ. Αίσχος - Ντροπή - Ελεος. Υπάρχει και θεός!

Το πανό είναι από διαμαρτυρία των κατοίκων του χωριού Μαψού, γιατί το μοναστήρι που υπάρχει στην περιοχή τους διεκδικεί να πάρει αγροτική περιοχή που ήδη καλλιεργείται από τους ίδιους. Ο θηλυκός Εφραίμ. Αυτές τίνος σεμήνη υπουργού, υφυπουργού ή βουλευτού είναι πνευματικές μητέρες (μητέρες). Δε μπορεί, κάποιας σεμήνης και ταπεινής νεοδημοκράτισσας ή πασόκας θα είναι. Η στήλη δε θα σταθεί στης πολιτικές και τις νομικές πλευρές του θέματος. Ορισμένες μεταφυσικές αναζητήσεις θέλει να θέσει (δε φταίω εγώ που μεγαλώνω...). Είναι δυνατόν για τον προχωρημένο οίκο του Κυρίου, τα μοναστήρια, να γράφονται και να φωνάζονται οι λέξεις αίσχος και ντροπή; Αμαρτία μεγαλύτερη από το προπατορικό αμάρτημα (μπράβο, ρε Αδάμ, καλά που έφαγες το μήλο, ή καλύτερα, μπράβο, ρε Εύα, καλά που τον έπνιγησες τον ξενέρωτο). Στο πυρ το εξώτερον οι αμαρτωλοί. Στο καζάνι με την πίσσα και ο διάβολος -με την ουρά που μοιάζει με βελος- να την ανακατεύει. Άλλα, αγαπητοί και αγαπητές κάτοικοι του Μαψού, μη φοβάστε τίποτα. Κανένας θεός δεν υπάρχει. Απόδειξη; Μα αν υπήρχε, κάτι θα φοβότανε ο αρσενικός, θηλυκούς και ουδέτεροι Εφραίμ.

◆ Τελος πα στην ομηρία! Πλήρη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα (Σχολικοί Τροχονόμοι Ελλάδας - Διαμαρτυρία στο συνέδριο ΚΕΔΚΕ- Δήμου Βέροιας)

◆ Ενιαίες σχέσεις εργασίας για όλους. Μόνιμη και σταθερή δουλειά (Σύλλογος υπαλλήλων Δήμου Καλλιθέας)

◆ Ανεργία - Ακριβεία - Ανασφάλεια. Τελος στην πολιτική της συντήρησης (Φεστιβάλ Νεολαίας ΠΑΣΟΚ, Θεσσαλονίκη)

Ενας ωραιότατος συνδυασμός συνθημάτων. Στο τρίτο σύνθημα, της νεολαίας ΠΑΣΟΚ, που δέσποζε στο χώρο όπου μιλήσει ο γραμματέας του Εθνικού Συμβουλίου, ο Ραγκούσης, περιγραφόταν το επιθυμητό, που έλεγε και ο πρώτος διδάξας, ο Αντρέας. Στις διαμαρτυρίες ανά την επικράτεια για τις ελαστικές σχέσεις και μορφές εργασίας, που το ΠΑΣΟΚ έπαιξε τεράστιο ρόλο για να εφαρμοστούν και που και σήμερα οι δήμαρχοι του ΠΑΣΟΚ -και όχι μόνο- τις εφαρμόζουν με μανία, περιγράφεται το εφικτό. Οπως έλεγε ο Αντρέας. Αν αυτό δε λέγεται -με την σωτήρη χρήση των Ελληνικών- πολιτική απατεωνία, τότε πώς λέγεται; Σήκω Αντρέα να τους δεις και να τους καμαρώσεις. Σε ξεπέρασαν τα παιδιά της αλλαγής. Άλλαγής ή παραλλαγής;

◆ Οχι στο νόμο Πετραλία. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. (ΠΟΕΣΥ-ΠΟΕΠΤΥΜ-Ομοσπονδία Τύπου και Χάρτου Κλπ.)

◆ Ασφαλιστικό Μισθοί Αξιοπρέπεια. Ολοι μαζί μπορούμε (ΠΟΕΣΥ)

Καλώς τα παιδιά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήμασταν χαιρέκαι. Δεν το λέμε (ή το λέμε), αλλά και δεν έχουμε πως είσαιστε οι πρώτοι που αδειάσατε το κίνημα ενάντια στο νόμο της Πετραλία. Το ίδιο είχατε κάνει και με το νόμο του Ρέπτη. Και τώρα, να καταφργήσουν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι, όλοι μαζί μπορούμε και τα διάφορα. Σε ποιους απευθύνεστε; Και ποιοι θα σας πιστέψουν; Θα μου πείτε, πως ούτε εσείς πιστεύετε αυτά που λέτε. Σωστά. Συνήθεια, η δεύτερη φύση που λένε. Σωστότερα: οι άνθρ

Γκολφ να γίνει κι ας είναι δάσος!

Στις 5 Σεπτέμβρη του 2005, ο Π. Δούκας, τότε υφυπουργός Οικονομίας, εκπροσώπησε τον Κ. Καραϊσκάλη στην εκδήλωση «Ημέρες Γκολφ 2005». Στην παρέμβασή του διαβεβαίωσε τους οργανωτές της εκδήλωσης: «Η κυβέρνηση έχει επίγνωση ότι το γκολφ αποτελεί ένα εν δυνάμει στυλόβατη του ποιοτικού τουρισμού και είναι διατεθεμένη να προωθήσει την ανάπτυξη του αθλήματος και την ενθάρρυνση νέων επενδύσεων στον τομέα του τουριστικού γκολφ». Ο συγκεκριμένος υφυπουργός επιλέχτηκε να εκπροσωπήσει τον πρωθυπουργό διότι από το 1999 είναι και πρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Γκολφ.

Στις 2 Μάρτη του 2007 ο Γ. Σουφλιάς έδωσε συνέντευξη Τύπου για να παρουσιάσει το Ειδικό Χωροτακτικό Πλαίσιο Τουρισμού. Σ' αυτή αναφέρθηκε και στα γήπεδα γκολφ σημειώνοντας: «Ανάλογης ελλείψεις υπάρχουν και σε άλλους τομείς τουριστικού ενδιαφέροντος, ενδεικτικά αναφέρω ότι στην Ελλάδα έχουμε μόλις έξι γήπεδα γκολφ, ενώ στην Γαλλία έχουν περισσότερα από 500, στην Ιταλία περισσότερα από 200, στην Ισπανία πάνω από 300 και στην Πορτογαλία 76 εγκαταστάσεις γκολφ».

Δε χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για ν' αποδείξει κανείς πάσο φργνιάρικες και καθαρά δημογιακές είναι οι συγκρίσεις του Σουφλίου, όταν συγκρίνει χώρες με πολλαπλάσια έκταση και πλήρωμα σε σχέση με την Ελλάδα, αλλά και χώρες που δεν αντιμετωπίζουν πρόβλημα επάρκειας νερού, όπως η Ελλάδα. Το νερό είναι ένας πολύ σημαντικός αποτρεπτικός παράγοντας, γιατί για ένα γήπεδο γκολφ 18 οπών απαιτείται τόσο νερό όσο για την κάλυψη των αναγκών μιας πόλης 20.000 κατοίκων. Αυτά, όμως, είναι ψηλά γράμματα για τα στελέχη της κυβέρνησης, που συνεχίζουν τη... γκολφομανία που ξεκίνησε επί ΠΑΣΟΚ, πίσω από την οποία κρύβονται καπιταλιστικά συμφέροντα που αδιαφορούν για το περιβάλλον και τις ζωές των ανθρώπων και ενδιαφέρονται μόνο για τα κέρδη τους.

Ετσι, έχουν μπει στο στόχαστρο αρκετές περιοχές της Ελλάδας, που αντιμετωπίζουν τεράστιο πρόβλημα με το νερό για ύδρευση και άρδευση. Εκτός αυτού, οι εκτάσεις που επιλέγονται σ' αυτές τις περιοχές είναι σε αρκετές περιπτώσεις δάση και δασικές εκτάσεις, που ενώ ανήκουν στο δημόσιο εμπρανίζονται ως ιδιοκτήτες τους διάφοροι περιεργοί τύποι που δεν κατέχουν νόμιμους τίτλους και προσπαθούν, στηριζόμενοι στις διασυνδέσεις τους με κυβερνητικούς παράγοντες, να παρακάμψουν τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες, οι οποίες κρίνουν το ιδιοκτησιακό και το δασικό ή μη χαρακτηρίζαντας των εκτάσεων αυτών. Σκοπός τους είναι ν' αλλάξουν το χαρακτηρισμό των εκτάσεων ως

δασικών και στη συνέχεια να κάνουν διάφορες «επενδύσεις». Είναι γνωστή, για παράδειγμα, η ιστορία με τη Λαμία Τοπλού στη Σητεία, που επικαλούμενη χρυσόβουλαι και φιρμάνια έχει βγάλει στο σφυρί μια τεράστια έκταση στο βορειοανατολικό τμήμα της Κρήτης (Κάβο Σιδερο), προκειμένου βρετανική εταιρία να κατασκευάσει τουριστικά «χωριά» και είναι διατεθεμένη να προωθήσει την ανάπτυξη του αθλήματος και την ενθάρρυνση νέων επενδύσεων στον τομέα του τουριστικού γκολφ».

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη περιοχή, λιγότερο γνωστή, όπου με σκανδαλώδεις διαδικασίες πρωθείται ένα περιβαλλοντικό έγκλημα. Πρόκειται για δασική έκταση 12,5 χιλιάδων στρεμμάτων στο Δημοτικό Διαμέρισμα Εξάρχος του Δήμου Αταλάντης στο νομό της Φθιώτιδας. Ερημερίδες και ιστοσελίδες της Λαμίας έχουν αρχίσει να γράφουν από τις αρχές του 2007, προκειμένου να αποπρέψουν αυτή τη σκανδαλώδη και καταστροφική για το περιβάλλον «επενδύση». Τρανταχτά στοιχεία εξασφάλισαν το Σεπτέμβρη του 2008, μετά από αίτηση τους στο Δασαρχείο Αταλάντης, τον Αύγουστο του 2008.

Τον Αύγουστο του 2005, η φρέσμην ως ιδιοκτήτρια της έκτασης υπέβαλε αίτηση στο Δασαρχείο Αταλάντης με την οποία ζητούσε να της χορηγηθεί βεβαίωση ότι για το «αγρόκτημα Εξάρχος» δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Φυσικά, τέτοια βεβαίωση δε μπορούσε να της χορηγήσει το Δασαρχείο Αταλάντης και δεν της χορήγησε. Επικαλούμενο εγκύλιο του 2004 του υπουργείου Γεωργίας κατέληγε στην απάντησή του, (14-3-2006) ότι θα χρειαστεί να γίνει πράξη χαρακτηρισμού συμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου 998/1979. Η απάντηση δεν άρεσε στη φερόμενη ως ιδιοκτήτρια και σ' αυτές τις περιπτώσεις, έστειλε μέσω των Διεύθυνσεων Δασών N. Φθιώτιδας και Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας δύο έγγραφα στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος για το ιδιοκτησιακό και από το Δασαρχείο Αταλάντης (πρέπει αν γίνει πράξη χαρακτηρισμού) γύρισε στην πλάτη της σ' αυτές τις υπηρεσίες και αποφάσισε ν' αλλάξει την τακτική της. Στις 12 Ιούνη του 2007 υπέβαλε στο ΥΠΕΧΩΔΕ Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Επειδή έχουμε ξεκινήσει πρόσφατα την έρευνά μας δεν γνωρίζουμε ποια είναι η απάντηση του ΥΠΕΧΩΔΕ και ποιες είναι οι άλλες κινήσεις της εταιρίας. Θα συνεχίσουμε την έρευνά μας και πιστεύουμε ότι θα βγάλουμε άκρη. Ο Κ. Κιλτίδης, πάντως, δεν κρατιέται. Στις 17 Σεπτέμβρη 2008, σε δηλώσεις του στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ χαρακτήρισε την επενδύση αυτή ψευδή, που «την θέλει σύσσωμη η τοπική κοινωνία και κατέληξε λεγοντας ότι έδωσε εντολή στις περιφερειακές υπηρεσίες να κάνουν πράξη χαρακτηρισμού, εάν αυτό ζητήθει. Προκαλεί εντύπωση τόσο η δημόσια προέμβαση Κιλτίδη όσο και η δηλώση του για μεγάλη επενδύση που τη θέλει σύσσωμη η τοπική κοινωνία, διότι οι δασικές υπηρεσίες μέχρι το Φλεβάρη του 2007 έκαναν σωστά τη δουλειά τους, σε αντίθεση με τις υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ. Μήπτως είναι προάγγελος πιέσεων προς τους υπηρεσιακούς παράγοντες, προκειμένου ν' αλλάξουν τις εισηγήσεις τους για το ιδιοκτησιακό και το δασικό χαρακτήρα (θα πιστοποιηθεί και με την πράξη χαρακτηρισμού); Πώς το ΥΠΕΧΩΔΕ δέχεται αιτήσεις της εταιρίας με άλιτα αυτά τα ζητήματα;

Στις 3 Μάρτη του 2006 η εταιρία «Europa Rodin S.a.r.l.», με έδρα το Λουξεμβούργο, συνέστησε την «ΑΟΚΡΟΣ Μ.ΕΠΕ», η οποία αμέσως μετά (16.3.2006) αγόρασε το «αγρόκτημα Εξάρχος», χωρίς να έχει λυθεί ούτε το ιδιοκτησιακό, ούτε το αν η έκταση είναι δασική ή όχι. Επαναλήθηκε, δηλαδή, η ιστορία του δάσους των 8.800 στρεμμάτων της Ουρανούπολης (δόθηκε ως «αντάλλαγμα» στους μητίγεμον του Βαπτοπεδίου), που η (παρανόμη) μεταβιβάση προηγήθηκε των αρμόδιων δασικών υπηρεσιών ως προς το χαρακτήρα του δάσους. Πρόκειται για αγροτοπλοΐα που σύμφωνα με τα άρθρα 72 και 35 του νόμου 998/1979 είναι παράνομη. Γ' αυτές τις περιπτώσεις προβλέπονται και ποινικές κυρώσεις στους συμβολαιογράφους που συγγράφουν τα συμβόλαια.

Στις 29 Ιούνη του 2006, η «ΑΟΚΡΟΣ Μ. ΕΠΕ» υπέβαλε αίτηση στο Τμήμα Πολιτικής Γης της Ν.Α. Φθιώτιδας, με στόχο προφανώς να πάρει βεβαίωση ότι το αγρόκτημα Εξάρχος δεν υπάγεται στη δασική νομοθεσία και να αποστάσει δηλώση συμφωνίας του Τμήματος με τη γνωμοδότηση του Τύπου του υπουργείου Γεωργίας Κ. Κιλτίδης. Το γραφείο Τύπου του υπουργείου Γεωργίας προανήγγειλε την επίσκεψη Κιλτίδη στη Φθιώτιδα, τη συνάντησή του με το νομάρχη και την επίσκεψη του στο Δήμο Αταλάντης. Δεν έκανε την παραμικρή νύξη για τις επιφαρές του Κ. Κιλτίδη για τη «μεγάλη επένδυση του Εξάρχου» και αυτό δεν έγινε τυχαία. Στις 28 Μάρτη 2008, ο Κ. Κιλτίδης συναντήθηκε με τον Θ. Χειμάρα, με το ΔΣ του Δήμου Αταλάντης, με υπηρεσιακούς παράγοντες των δασικών υπηρεσιών και επισκέφθηκε το «αγρόκτημα Εξάρχου». Στις 29 δεν έβγαλε δελτίο Τύπου για να ενημερώσει για τη «μεγάλη επένδυση» στον Εξάρχο και πάλι όχι τυχαία. Θέλησε να κρύψει το ότι αυτή η «μεγάλη επένδυση» θα προκαλέσει μεγάλη καταστροφή στη δασική έκταση και στο περιβάλλον με τις μεγάλες καταναλώσεις νερού. Αργά ή γρήγορα, και αυτή η επένδυση θ' αρχίσει να πυροβολείται και από τα ΜΜΕ της Αθήνας ως ένα ακόμη σκάνδαλο κι αυτό προσπαθεί ν' αποφύγει ο Κ. Κιλτίδης.

Η «ΑΟΚΡΟΣ», μετά τις αρνητικές απαντήσεις που έλαβε από το Νομικό Τμήμα της Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος για το ιδιοκτησιακό και από το Δασαρχείο Αταλάντης (πρέπει αν γίνει πράξη χαρακτηρισμού) γύρισε στην πλάτη της σ' αυτές τις υπηρεσίες και αποφάσισε ν' αλλάξει την τακτική της. Στις 12 Ιούνη του 2007 υπέβαλε στο ΥΠΕΧΩΔΕ Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Επειδή έχουμε ξεκινήσει πρόσφατα την έρευνά μας δεν γνωρίζουμε ποια είναι η απάντηση του ΥΠΕΧΩΔΕ και ποιες είναι οι άλλες κινήσεις της εταιρίας. Θα συνεχίσουμε την έρευνά μας και πιστεύουμε ότι θα βγάλουμε άκρη. Ο Κ. Κιλτίδης, πάντως, δεν κρατιέται. Στις 17 Σεπτέμβρη 2008, σε δηλώσεις του στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ χαρακτήρισε την επενδύση αυτή ψευδή, που «την θέλει σύσσωμη η τοπική κοινωνία και κατέληξε λεγοντας ότι έδωσε εντολή στις περιφερειακές υπηρεσίες να κάνουν πράξη χαρακτηρισμού, εάν αυτό ζητήθει. Προκαλεί εντύπωση τόσο η δημόσια παρέμβαση Κιλτίδη όσο και η δηλώση του για μεγάλη επενδύση που τη θέλει σύσσωμη η τοπική κοινωνία, διότι οι δασικές υπηρεσίες μέχρι το Φλεβάρη του 2007 έκαναν σωστά τη δουλειά τους, σε αντίθεση με τις υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ. Μήπτως είναι προάγγελος πιέσεων προς τους υπηρεσιακούς π